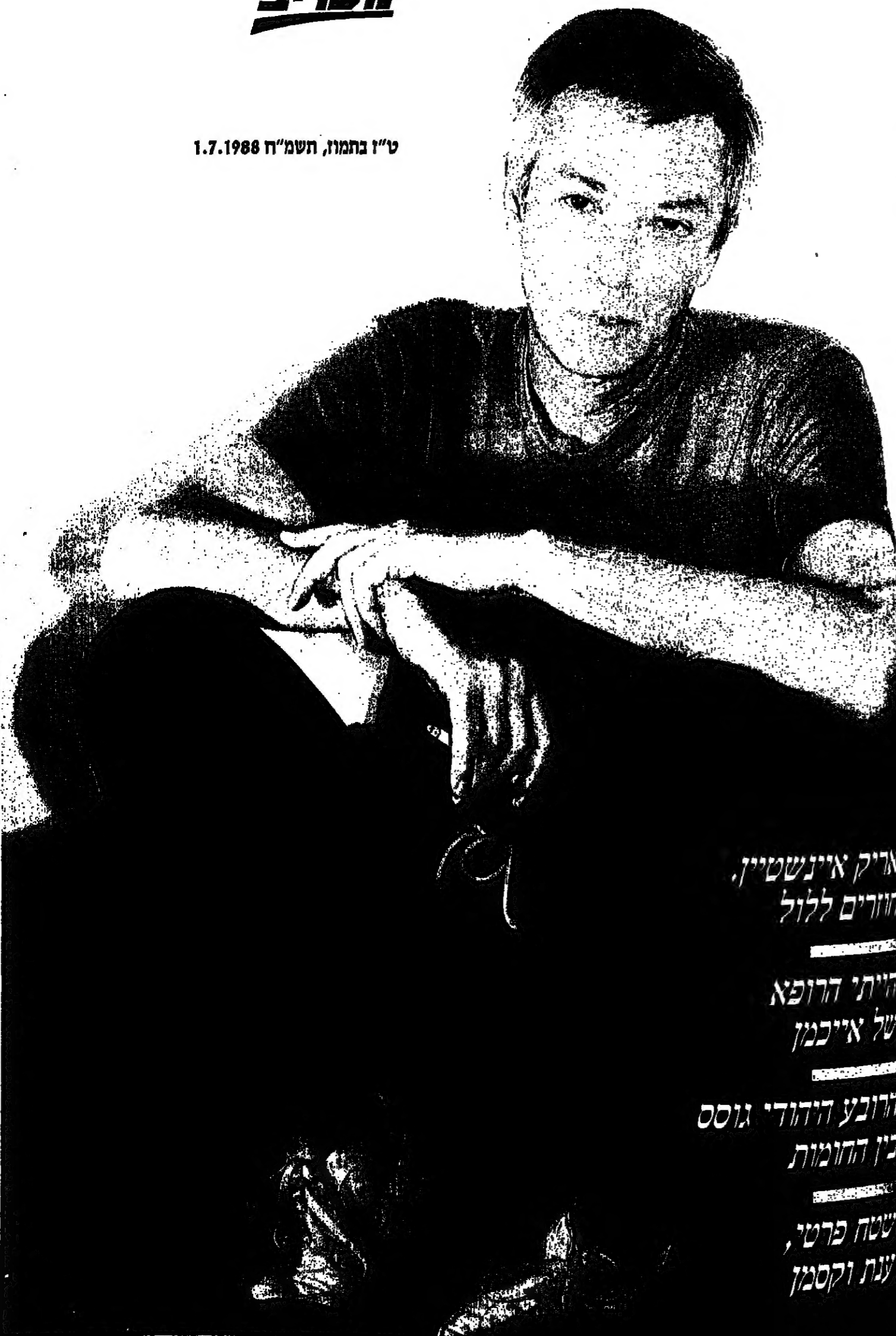

מעריב

ט"ז בתמוז, חשמ"ח 1.7.1988

אריק איינשטיין.
חוזרים ללול

היית' הרופא
של אייכמן

חובע היהודי גוסס
בין החומות

שטח פרטי,
ענת וקסמן

כדי להגשים חלום מזה יותר, צריך להפסיק "לחלום"

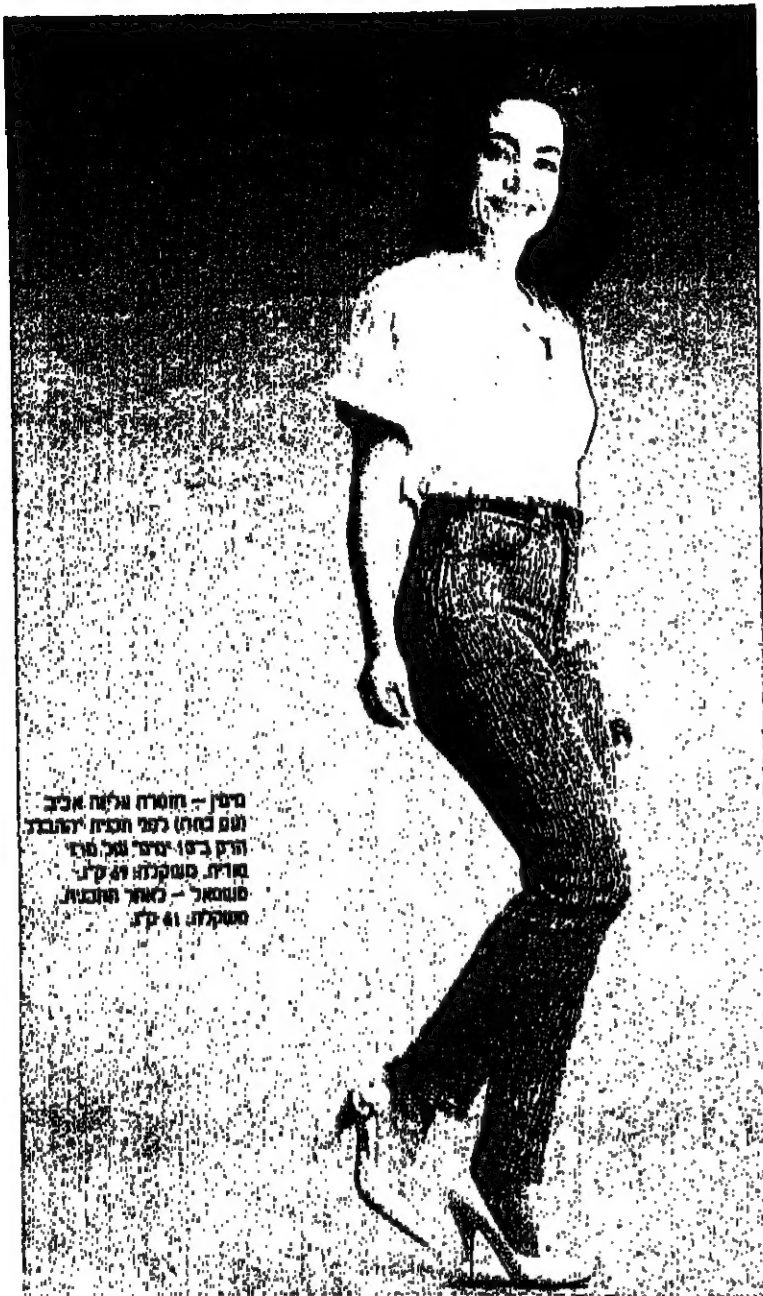
חיש כנתא
משכנתא תוך 24 שעות

בנק לאומי למשכנתאות קיצר את תהליך
קבלת המשכנתא למינימום:
* 24 שעות מרגע שהבאת את כל
הדרישות - המשכנתא שלך
וכך משרד השיכון, וזאת בעזרת נכסם כל
מי שרוצה לקנות או להחליף ידיו, לשפץ,
לכנות או להחליף דירה - כולל וביט
למשכנתא או להחליף מיוחדת בשם הקצב
כיוון ובמינימום ותוצאות.

בנק לאומי למשכנתאות - תוך 24 שעות

כאן מציגים

סני - חמור מלא אביב
נעם מורן - חמור מלא אביב
דוד - חמור מלא אביב
מורן - חמור מלא אביב
פוסט - חמור מלא אביב
מקל - חמור מלא אביב

"רזיתי 10 שנים ב-10 ימים"

החברים גם ראו שכל שמות הקילוגרמים יורו
בין מקומות הנבחרים - בירכיים ובאגן, ומוסיפה
עליה: "דפא חברה התחשבו בסדר היום הצטוף שלי
- גם אמא במישרה מלאה וגם נמרת והופיעה מרי ערב
בכל רחבי הארץ. כמנהלת לחקת לא יכולתי להרשות
לעצמי להגיש חולצה או עיטות. להפגשתי הרגשתי
דרכה יותר עדינית. הרבה יותר קלה הפעם רזיתי 10
שנים ב-10 ימים!"

ליה הילת, רגע לפני המידה, לחוש לי מצי במר:
"רזתי כולו שלי. קיבלתי אשת חדשה בעשרה ימים".
עליו אביב, חרשיים אחרי הדריה. שומרת
בקנאות על הנישנים. השכור, גם ריגורן - הכת,
הנמרפת לשיטה. בקרוב גם היא תיראה מצויין.

אין ספק, מרי מורית - ראשית תוצאות.
עמשי גם שומרים תוצאות!

למען - שירות מוחשי לרזיות מידית
דופר המפר ויגמ:
02-222676, 02-222674, 02-222603
(24 שעות ביממה, גם בלילות ובשבתות).

מאת שבע שבים

את חוג אביב מנשני בדידותם המדגגת שבתות
בית צור, בוככי רמת אביב ג', הוא חומר הנדור מצי
אביב. רוח טבעי וצפיר ניצח. הוא חמרת ויחסותיה
עליו אביב הנבחרת את לחקת "אביב". עשרים שנה
במקצוע. נראית שוב כמו בז עשרים בשנות הנבחרת
ריגורן בת 14 נבחרת לחור, אחת בסוף שהאחות
הצפירה הנמרפת לשיטה.

"את שיטת 'ההבדל' דרך בשירות ביתי של מרי
מורית גיליתי אחרי שהבנתי רבים שלי הצטרפו
החליתי מסמרת עליה: 'ניסיתי כבר הכל וכל דבר לא
עזר. בכל פעם זה חוזר על עצמו חסר רוח והורקו -
היכנתי השומן בירכיים נשאר ללא שינוי. בשיטת
ההבדל דרך דרך אחרי. אוכלים נכון ומרזים נכון.
העבודה שלי בבית היתה מאותה המיקה רשוא, בית
עם השלמות. הבריאותיות והכמות והמשקל
השומנים - שקבלתי בכל יום - עשו את ההבדל
והכשרים המיוחדים שהתאמרו לאחורי השומן שלי
עשו את עור הגוף והנפח לרענן וצפיר יותר."

היא מפורסמת נאה וכישרונית.
בשעות היום - אמא במישרה
מלאה. בערבים - זמרת וזמרת
בלהקת אביב. בעשרה ימים
הצליחה עליזה אביב, רעייתו של
חומר מוצי אביב, להגשים חלום
מרי. היא המדינה 8 קילוגרמים
"בעייתיים" מהירכיים - בשומת
"ההבדל" דרך ב-10 ימים! של
מרי מורית. עכשיו, היא
שומרת על התוצאות וממכמת:
"רזיתי 10 שנים ב-10 ימים!"

המכירה הגדולה של הקיץ

המשביר לצרכן

3.7-8.788

לחופש ונופש
20%
הנחה

בגדי ים וחוף
תיקיים וקש
כובעי קיץ
גלגלי ים
סירות ומזרונים
מחבטים וכדורים

חולצות טריקו
מכנסיים קצרים
סנדלים, קבקים
ונעלי בד
כובעים

ימי מוצר
יום ראשון 3.7.88
יום שני 4.7.88
יום שלישי 5.7.88

מכנסיים
ארוכים
וקצרים
לנשים גברים וילדים

חלוקים
כותנות לילה
פיגמות

בגדי ים
וחוף
לנשים גברים וילדים

25%
הנחה

שבוע יצרן
telron chica
תפרון-שיקה

תחתונים
וגופיות
לנשים גברים וילדים

הלבשת
תינוקות

25%
הנחה

מוצרי האכזות St Michael
MARKS & SPENCER

מלך מלך

סופהבוע

ט"ו בחמו, תשמ"ח 1.7.1988
 © 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
 This Magazine is a Supplement to
 Maariv International Edition

"כמי שאנחנו רואים, אנחנו במסגרת חושבים עם ראש מוחו"

"יחבא בחור"

סופהבוע 5

6	רובע גוסס בין החומות אביבה מז
14	הייתי הרופא של אייכמן יצחק כהנא
18	חוזרים ללול אבי מרגלית
24	המליצור מהמדינות עמנואל לב
28	בציר 2000, פרנץ קולומב ישראל עשוראל
31	הכל זהב דני קין
33	"כ"א"רפילג גולאג" שרות נאמא
35	לאכול בחוץ מאיר
36	שטח פרטי, ענת וקסמן נורית ברק
42	לחיות עם הכאב עמנואל רזון
46	קלות הבובד מיכל קפרא
50	תשע עד חמש יחידית חנן
53	שיפודים מאיר עזראל
55	חיים ואהבים חנן אביד
57	פנטזיות יגאל לב
59	הרומסקופ רות אלי
62	מעריב לילדים

שעור ארץ איינשטיין, חומר ללול, ראיון
 מיוחד, עמוד 18. צילום: שמואל רחמני
 עורך עמי דוראון
 עמית עורך: דניאלה בוקשטיין
 עמית עורך: אורית רזאל
 עורך גרפי: יורם נאמן
 מעצבות: אורלי אנשלי, יעל חנן, נטע גרינשפן
 עריכת: אורי דגן

שבת של פעם

קרו כפית שנוסטלגיה במח
 או ועכשו - שבת של פעם
 שבת אמנות, אגירה ואכזריות
 או ועכשו - שבת של פעם

ליל חורף

רובע גוסס בין החומות

הרובע היהודי גוסס בריקנות
מפחידה. מה שפעם היה המנינה
שבכתי הירושלמי, מקום שאי אפשר
היה כמעט לעבור בו בלי לדרוך על
תיירים, שומם. הקרדו רצוף חנויות
עוזבות וחלונות ראוה שמציגים
שיממון. סימטאות ריקות, ושקט
מעיק שמופר פה ושם בידי רמות
לבושת שחורים. זו לא רק
האינתיפדה, אומרים השורדים
האחרונים. יוני '88, תמונת מצב.

מאת אביבה מן
צילם: בני גלור

לפני שבועיים חגגו ברובע היהודי בירושלם
ליום את פתיחת שבע הספר. ברובע מיוחדת
לארבעים חנויות בקרדו. היו רגלים, קיסוסים,
סומנים וכיבוד. נשיא המדינה היה אורח
הכבוד. מתוך השקט נכנס הנשיא למבואות שדר
אמריקנית אסמח חלוצות, והסתלק סו המספר. המנינה
הסמיטה הרובע חור לשינה. האירוע ברובע היהודי
היה יום בדי עירי ירושלים. טרי קלק נתן הראה
לערוך את כל האירועים הממלכתיים של העירייה,
ברחבת הקרדו שבירובע היהודי. הסיבה שהקרדו לא
ייראה כן בליכר.
לא היה מטר בקרדו לפני שבועיים, והחנות
הנעלות, חנויות השוממות, הכלוך. וההנחה
מסביב ולליר אססיאציות פתאומיות. אם אפשר לרבו
על רחוב במנוחים כאלה, או הקרדו היה מביש. מכונס
בעצמו, עומ.
הרובע היהודי שוכן בסמוך לרובע המוסלמי
בעיר העתיקה. בימים אלה הבנייה המערמית לרובע
היא זר קער ציון. על הקשת הימנית של שער ציון
חלילה משה. מחמת לשלוח כחוצה בעלתיות. שמע
ישראל ח' אלוהינו ח' אותי. נבטיה לרובע היהודי
מבנים של ערבים ואים בינללר ופירות עם זטה.
וחלל' כנפשו חנא

7 מבחנה

GINGETTE LEATHER FASHION

25%
TOURIST
REDUCTION

בִּינְבִּיט אֹפֶנֶת ט

הקרדו ברובע היהודי, יוני
'88: חנויות נעולות,
ויטוינות ריקות, חנוכה.

6 סוכפאט

הרובע היהודי

■ "ההנחה העולה" על כל קניית פריט נוסף ■
■ תשלומים ■ הפתעות

[illegible][illegible]

"אחת שני חברי ועד חילונים ושלושה
 דתיים ששתלטו עליה", מסיים לפרש על
 לעבות את המקום. לוחם של שנים מספר
 פוער מרדחת חיוני שני קמני את המקום, כ-
 ש.אמא. וזו את הצה לשם: לא רוצה לעצב בעיר
 חינוך גורע במיליון. לא רוצה לעצב את מה
 לאכול. לעצב מבית תבסס סטוריו. האירונים
 משובשים. ומדוואונים אעם התחשים. צריך
 להחליט מהו ציביון החובב. זה שיד לכל
 וישראל תהרדס ויבאן צד כוללים ושיבות
 לעריות את מה תלמד. זהו שחם קסטרסטימולרי.
 אני רוצה לבקש בשם כל חרובים שפטרם
 וישראלים יבואו. לזמן קצר - קו ישיבואו.
 שיצבו ברגלים. לא במסכן להחשוב".

ברני אלפרט: "כל חילוני שעובד מיד באים במקומו דתיים שחורים, לילדים לא היו אף פעם חברים. השכנים הדתיים מתיימים אתנו. היה לי עסק בקדרו, יצאתי משם בגלל השכירות הגבוהה. כלילה איש לא עובר כאן. אחרי שבע בערב הכל מת. אני מרגיש כמו לפני מטטטורה קטנה"

חנה ואהבה!

עם "טיגובוך" האו ומייאו אומרים לפרעושים צ'או...

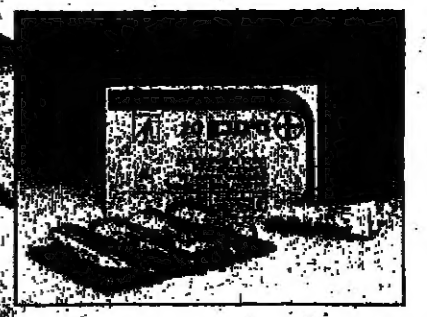
לתמיד!

מטפטים כמסת טיגובוך על צוואר הכלב או החתול.
הטיפות נספגות בעור, וקוטלות את הפרעושים.
טיפול פשוט כל 3 שבועות ואין פרעושים... לחמיד.

- שימוש קל פשוט ונוח.
- שימוש יעיל ובטוח.
- (מיוצר ע"י חברת BAYER, גרמניה)
- עלות טיפול נמוכה.
- (כל אריזה מספקת ל-12 שבועות).
- התכשיר חונק מיותר בשלם.
- (כבר יותר מ-4 שנים).

וכך עתידה להיות מושלם חובה
לחיותכם ולחיותכם בתי לטובת הכלב
או החתול.

טובות 10 - לחתולים.
טובות 20 - לכלבים קטנים (3 ק"ג-10 ק"ג).
טובות 200 - לכלבים גדולים (10 ק"ג ומעלה).
לחשיף בבטי ורפיקטיות וביטחון תמיד.

אביק וזה עובר.

"עדים למה שקורה"

אבן שלם הוצגה לכרסות המב"ל בחברה
לפיתוח הרובע לפני חשעה חודשים. לפני
שנתיים הוא היה בכוונתו בגלל ענין אחר. שר
המסחר והתעשייה מינה אותו לסגן הנספח
המסחרי בווירוק. עובדי המשרד פנו לגבי"ץ נגד
המינוי ו"השקולים הממלכתיים המטולים של
השר", בני שנתב באחד העיתונים. היה שקול
הזל בנוגע לשכר דירה ומשכורת מורדים
בזולתם. ששלמו לשלום בווירוק.

עכשיו הוא באן. החליף כובע. מינוי של דוד
לו. על המצע ברובע היחודי אומר ראובן שלום.
"התנויות נסגרו בקרדו לא בגלל האינתיפאדה.
גלל שבר דירה ואי התאמה למקום. כמראה לא
הדוידה טוב. אהנו רוצים לתת צביון מסוים
לקרדו. קצת יותר גבוה, לא של שוק. אהנו ערים
למה שקורה בקרדו. הודנו את השכירות לבעלי
העסקים בשלושים אחוזים. המאורעות
ההתרחש שיבשו את התוכנית שלי כשוכנסתי
לחפיקי. בענין מה שקורה ברובע, יש במידע
שני היום באינטר הרובע, אם מסתכלים על מה
שהיה בהתחלה לעומת מה שקורה היום,
מבחינת היחס בין חילוניים לדתיים. בקרוב צא
בתעודי שורה בטלויזיה לעורר את המבקרים
למא לרובע."

לחידה צורך החברה שלכם ממשיכה
לחשיפה

"פיתוח הרובע נגמר, השיקום עוד לא.

שלום "בראח
לא הורונו טוב"

עכשיו אהנו עובדים על מריקט חדש, הבית
על המוק. מול החולל.

"שיבה אש התעורר...
מדוע המונוטן לצילומים סגור
"מצאתי אותו סגור כשכנסתי לחפיקי.
קצת נחמה אהנו מדודי."

מדוע עתיד ירושלים אינה מטפלת בנשאי
הרובע?

"העיתות אהנו שאינה יכולת לתת טיפול
בטובות חות, לכן הממשלה החליטה להקים
את החברה. כדי לעשות מה שהעיתות לא
יכלה."

אנה עובדים בשיתוף עם העיתות
"אנה חברה בממשלית במאה אחוזים.
אבל אני חייב לשבח את עדי קולק, שעושה
מאמצים למען הרובע. אין להם מה להגיד מה,
אבל אהנו כוח לשמוע תענות."

אנה מינוי מליטין
"לא יודע מה זה. אני מינוי. מי שבוטח אותי,
השקע להכרות בינינו ווא מליטין, זה כון, אבל
אני מאמין שאני תבחינה הטובה ביותר
לחפיקי."

מדוע עבדת מחנה שרון למחנה דוד לוי?
"בשלב לעוב מחנה שרון קודם לחית בו.
אני מעלה לא חיינו במחנה שרון. גם כשיצאתי
לשליחות, חשד שרון ידע שאני מוזהר עם דוד
לוי."

אודט מינה "יש הרשה
שלא רוצים אותנו בר
אולי במקום זה היו
מעדיפים למנות עוד
כולל"

ארבע עשרה נסגרו. אהנו עוד קצת שורדים בגלל
הפיתוח - בגרעין. יש חייבים שער מחפשים אותנו.
מתוך שישה ימים אודנים, היו כפר הכל שלוש ימים
שבוט מבחני משנה. בשלושת הימים האחרים אמילו
תגורה לא מבחני. קצצו כמות וכשעות העבודה כרי
לעבור את הקיץ. היו הבטחות מהנהלת החברה
שיחזירו את מחירי השכירות, שיאכלסו חנויות,
בינתיים כלום לא קרה. אין יותר חייבים עשירים.

היום רוב החיירות היא מה שאהנו קוראים תיירות
מטוריקט. תיירות עניה. נכנסים לטורסטרקט קנים
לכן ואכלים בכפר. אני כאן מיום שפתחו את הקרדו.

אז שילמנו שכירות מינימלית, כמראה כדי לעודד
אנשים לבוא לכאן. או כל תעודות היו מלאות. אחרי
כן, הם העלו את השכירות. היום אני משלמת בעד
כ-2,500 דולר לחודש. הכל שלא באה אמול. מארבע
עד שש אחר הצדדים חועל לא עבר ברובע. פסע היה
כליכר מוקד שאי אפשר היה לעבור בקרדו.

מנות המגורה, ווא שהיתה של גינגס, נשארו
עוד שני אנשי עור בוויטינה וכמה קלינים חשבונו
טלפון של שלושה חודשים נרחבו מתחת לרלת
התעלה. מחירים על חשית היטה מקור לקר. בוק לא
מתקין ברזות המסר. בחלון השני מזה קרדו, יפהו
עם ין אהנו, חקיקת מבט עובד בעיברים ושבים. בחלון
תחת המכונית והפתחה של גריצה רומן, עובד יחיד
קטן מתחת עם מנוע בטון, מחפלת בקנב.

על הולונות של מה שהיתה פעם גלריה פיראוס
מורכבים גירות. בפנים עוד נשארו שרידי לכלוך.
ההנהל מנורה, מה שהיתה פעם תחת "סרינה פרוות
עור", מוצעת להשכרה. שירות שרון שני תנחית ענק.
מנורות. "חישית הקרדו של רב וקט, נמש. גם גלריה
אלקטרי, מסעות הקרדו גלריה אנל וסטימצקי כבר
(המשך בעמוד הבא)

החברה לבינוני: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

שלמה רבינוביץ: "גם הישראלים לא באים היום לרובע. תיירים
אין והקבוצות המעלות שעובדות כאן, משום מה, לא מקבלות
מהמדרגים זמן להיכנס ולקנות. אהנו עובדים את החנות בעוד
חודש. החברה לפיתוח הרובע לא מכימה שגמשי"

חלום אלהות
גלידה יקרה

לראשונה בישראל

הגלידה המשובחת ביותר שיוצרה אי פעם בישראל
עם טעם אופייני וקטע מנגינת יוקרה אמיתית.
הטעם ליל קיץ. אין עוד גלידה כזו בארץ - ייסטן העליונה
המשובחת והגלידה ללא חומרים מזיקים ורעילים.
בשרה היא גלידה יקרה. כאשר תטעם טעמה, גם תבינו
הטעם ליל קיץ וקטע מנגינת יוקרה אמיתית.
עם טעם אופייני וקטע מנגינת יוקרה אמיתית.

ויטמן
גלידה אמיתית

פחית חלה
שקטל מוציא

"אין לנו סמכויות"

בעיות ירושלים ערים - אבל לא יכולים לעשות הרבה. זאב בידור, אחדות על נושאי תעשייה וחירות בעירית ירושלים, מבדיר את זה כמו שמנסה להתעורר בחצר פרטית של משהו אחר.

קולק: "הבנינים" היו יותר מנומסים

עדי קולק כדרכו, לא בורר את המילים. "לנו אין כל שליטה בענין זה. הכל בידי חברה הרובע. יש להם מועצת מנהלים עם שישה עשר חברים. נציג אחד שלנו. וגם לא מבוססים אותם לשיבת. יש לנו איתם הרבה קשיים. אין לנו כל סמכויות. כאן עדיין שולט השלטון הקולוניאלי וק שהמקרים הבניניים היו הרבה יותר מנומסים. ב'67' החליטה הממשלה להוציא את זה ממסכתו. אנו כמ שהחלטנו, למעשה מצליחים ולמעשה לא. למדת על החוקים המוניציפליים וזה נכתב בתורו בשנת 1890 ובשנת 1924 עברה למלשונותיה. עד היום עובדים כך אצלנו. בעת שזה מביא לי, מיט שיוודו את השכירות והם עשו את זה. אנו חורגים את הארנונה ביחסותנו. אנו משתדלים להביא את חקונותם ואת קבלות הפנים והרשמות לרובע. אבל זה מעט מדי ולא מספיק."

לא נוח להסתובב בגינה. כולם מרבים אנגליה. מעט תיירים ותיירים. שכני שהולבר, חלקם הגדול עלה מארצות כדי להתיישב בקירבה אינטימית לכותל.

אדום ממסעות "חוקה" מסורת על הצרות שעשו לה השכונות החדשות: "שתי מסעדות חילוניות בקרדו כבר נסגרו. לפני שאני באני היתה במקום הזה מסעדה בשיתוף. לנו אישור להפעיל אותה רק כתנאי שנהפוך אותה לחלבה. הסכמנו. עשינו דגים לארוחת צהריים. אמרו השכונות מלמעלה שחיה מפרע לתן. אמרו תעשו בית קפה. לא מסעדה. תגשנו בקפה לעיריה לבית קפה. בינתיים אין לנו אישור. לא קיבלנו תשובה. יש הרגשה שלא רוצים אותנו מה. אולי במקום זה היו מעדיפים לפתוח עוד כולל."

לכדי אלפרס, יחסי משיקנו יש ברובע הכרה לסמינרים ארכיאולוגיים. כימים אלה מצטמצמת פעילות החברה לסטוריים מאורגנים לתיירים המגיעים לשם. בשעה שתיים בצהריים עמרו לפני המשרד של ברגי ברובע הבד' כמה תיירים וחיכו למדריך. המדריך איור קטן. היה זה תיירי: קסרו באנגליתו "ככה זה בישראל, תמיד מאתרים". מארק וגולי וגניע מקליטותיה לעשות כאן את ית תבש. צעירים נלחמים שלא הבינו מפני מה הוזדו אותם החברים בארצות. "כאן יותר כמות" הכשירו לנו "מאשר בוצעו לוסאנגלס". מארק אמר שיכנוע על זה מאמר לבית הקפה שלו כשיגיע הביתה.

ברגי אלפרס קנה דירה ברובע החדש לפני תשע שנים. לפני חודשים עזב אותה. עבד משכירות לימין משה: "עד לפני חמש שנים היה כאן מגיון קונסרבטיבי. היו שבע עשרה משפחות. במרחות המגוון היו נשאו רק ארבע. שלוש עובדות בקרב."

אביבה מז

שלמה רבנוביץ: "החברה מודנית. לא לכל אחד נחתה לפחות חנות"

דב זקס: "הקרדו היא פנינה שהולכת ונהרסת. החברה לפיתוח הרובע מתנהלת כמו מאפיה. כמו אחוזות הפרטית של רוד לוי. לא נותנים שירותים, לא רואנים לחניה או לפרסום. כולם עוזבים. מסעדות נסגרות. מנסים להפוך את המקום למאה שערים"

(המשך מדעמוד הקודם)
אנו. בקפה ריצ'ס נשאו רק התמרים, בשתי שעות יכול להיות ששכנו כמה חנויות מנורות יכול להיות. לרשת סטימצקי היתה חנות בקרדו במשך כחמש שנים. לפני למעלה משנה החליט עדי סטימצקי לצאת משם סופית. הרבה לפני שמישהו חשב על האינפושטרה. אומר סטימצקי: "כל שנה העלתה לנו החברה לפיתוח הרובע את שכר הדירה. כל שנה חייתי באושר שאם זה לא יספיק נעזב. בשנת האחרונה הם חקלו את שכר הדירה בששים אחוזים ברולרים. אמרתי שבעזוב. עני לי באורגנטיביות שיש להם אלפיים פניות של אנשים שמחכים לתור. אני לא יודע מה המצב שם היום, בכל אופן, החלטתי לעזוב כי מבחינה כלכלית לא היה כדאי להמשיך להחזיק את החנות הזאת."

בנראה שאלמלים המוניניים שממרו בתור התחרו בינתיים, אחת קשה להסביר את העובדה שהחנות של סטימצקי עדיין אינה מאוכלסת. דב זקס, ארכיאולוג, יש בקרדו חצי שנה כלב. גם הוא עזב את המקום לפני המאורעות בשטחים. אומר זקס: "הקרדו הוא פנינה שהולכת ונהרסת. החברה לפיתוח הרובע מתנהלת כמו מאפיה. כמו אחוזות הפרטית של רוד לוי. הכל מינויים פוליטיים. לא נותנים שירותים, לא רואנים לחניה או לפרסום. היה קשה. כולם עוזבים. מסעדות נסגרות. מנסים להפוך את המקום למאה שערים."

טיול בכבי הרובע וברחובות הסמוכים. מאשש את ההרגשה שהולכת ונהרסת. חא. עוד שכונה ירושלמית וחדשה. אברכים שחורי מעלים יצאנים ונכנסים מן הבתים ומן הכוללים. נשים חרדיות רכוסות ודש. צעירות צנועות בכיסוי ראש ונרבים עבות. לידים. המון ילדים בכל הגילים. קטנים בעגלות ונזילים בכוחות עצמם. ואחרי מלא רית תורה. קצת

האין סוף

ר"ר צבי וולשטיין היה מתראה עם אדולף אייכמן בכל בוקר, במשך שנה. בודק אותו, מדבר איתו, מתחלק עימו בספרים, משוחח על ענייני דיומא. כל בני משפחתו של ר"ר וולשטיין נספו בשואה. איש לא נותר. כאן, בארץ, הוא מצא עצמו בתפקיד הרופא המשטרה של הוהנפוקר על בריאותו ושלטונו של מי שהיה אחראי "לפתרון הסופי" עליו. הוטל לדאוג לכך שאייכמן יגיע בריא למשפטם ולגורוהדין. סיפורו של ר"ר וולשטיין לא סופר מעולם. משפט דמיאניוק עורר אצלו תחושות ישנות. מודחקות. היום הוא מדבר.

ר"ד צבי וולשטיין היה מתראה עם ארולף אייכמן בכל בוקר, במשך שנה. בודק אותו, מדבר איתו, מתחלק עימו בספרים, משוחח על ענייני דיומא. כל בני משפחתו של ר"ד וולשטיין נספו בשואה. איש לא נותר. כאן, בארץ, הוא מצא עצמו בתפקיד הרופא המשטרתי שהופקר על בריאותו ושלומו של מי שהיה אחראי "לפתרון הסופי", עליו הוטל לדאוג לכך שאייכמן יגיע בריא למשפטם ולגורל-הדין. סיפורו של ר"ד וולשטיין לא סופר מעולם. משפט דמיאניוק עורר אצלו תחושות ישנות, מודחקות. היום הוא מדבר.

מאת יצחק בן-חורין

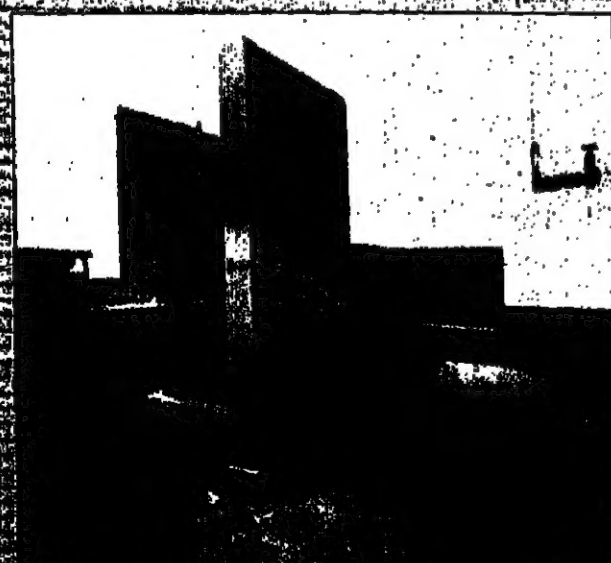

ל בוקר בדרך לעבודת ה' ור' צבי הלשין קופץ לשאול את
אדוניו איכאמור בשעת אהל השרה על כל המלים כאלו עדיין
יכול לנהוג ולחבו אותהם בצדקתם וקצת. אמר לו ברוך הסיבה
לך שספרתו ודבריו על ר' הלשין יסודות אדירים וכל המוסרם
מקולם בשעת הלשין והשופעם על העלם הם עתה: ודבר זה
והיה הראוי להשליש על אדם שמספרתו נשמת בשאלת ודברו וצמו
מחלה מה שאתה עושה עם הדור הנאי כללם, מורה שמה מביט סוב
העליו את כל עניניו בזה

למה על שמה עדיין למה לא נר' ובשעת אדוניו ביר בו למע
היה: אדוניו אבנך, קול לא נר' בונים וקדושת אהל השרה ששפלת את
מחלה הלשין: וקצת אדוניו, אמר וסליח מהו השאת לחבו: וקצת
שמותיך והשפלת וכל המוסרם על המבולות אים חיות יענין: ומבולות
שמה למה לא חתום קדוש מלכות

28 שנה עברו: מהו שרש השפלת שמה על הדור הזה מצד גורם
לפניה רחוקה מלפניהם האדם המוסר, ור' הלשין יסודות אדירים

(הערה) (הערה) (הערה)

[illegible]

פלאו פון

ד"ר וולשטיין ויומן הנשיא
בו תיעד את הנשיא
הימנימית עם הנשיא
אייכמן בחדר המועד
מ"ס 27.5.1960 עד
15.12.1961. "מדינת
ישראל" אוכל בחיפה
יצאנו מחדר, דומם 84
אין לו דרישה, אין חשש
(אילום: אידית וילנר)

(המשך מהעמוד הקודם)
לדעולתם משם. מתעורר והשר הוא גם לא מאמץ
במיוחד לחיות בדרום שורב ביקש למנוע מוכרונ.
מיוצר בשיתוף בארבע עינים שנמשכו בכל פעם חצי
שעה, לפעמים 45 דקות, עם "האיש הזה" שלב אורח
הראיון ד"ר וולשטיין כמעט שאינו קורא לו בשמו.
החוקרים התישו את אייכמן, שומרי (נחשו כאלה
שאינם דוברים גרמנית או ספרדית) גרמו לו גוררי
שינה בחילופי המשמרות בתאור מדי שעה משעות
הדממה. ד"ר וולשטיין היה האיש היחיד שאייכמן ממש
שמו עם כניסתו לתא.

עכשיו, בגיל 75, אחרי שהקים משפחה השלים
קריירה משטרית ופרש לגמלאות, מעלל ד"ר
וולשטיין כמה שנשאר ברשותו מאותה תקופה
מרוחקת: אלבום ובו צילומי עצמו, בורק את הפציינט
שלו - אדולף אייכמן - בתא. צילומים בשחור-לבן:
אייכמן תולה כביסה, אייכמן צועד בחדר, אייכמן יושב
מול ערימת ספרים. יש לדקדק גם יומן ביקוריים, בו
תיעד את מניסיונותיו וזיכרונותיו עם הנציים שלו בתא
המצצר מ"ס 27.5.1960 עד 15.12.1961.

בזכות היומן כתוב שהוא איש ושייך ל"ר"
וולשטיין. הריאיון, כשנים בוכים, כתובים בעברית.
קטע יומן מ-26.12.1960: "מדינת ישראל, יום טוב, אוכל
בתיאבון, יציאת מסדרות, דומם 84 אין לו דרישה,
אין תלונות", דוגמה אוניברסלית לחלק מהריאיונות
הלקויים הסיף הרופא הערות בגרמנית על שיתוף
אישיות שהתפתחו לאחר תום הדריקה המקצועית.
היומן נחתם בשני דיווחים (מאריך 15.12.1961).
האחר - בדיקה רפואית של אייכמן לפני תחילת גורר
המחוז (דומם מדי, קב לחץ 160/90, יש טוב
בלילה, קיבל כדור בערב לשלשתי איד מרגיש ענה
"נורמלי", אין לו דרישה", דיווח שני על בדיקה
רפואית שנעשתה לאחר מכן גורר חייך (לא בראה
שינוי בדומם, לחץ והם 170/90, היתה לו דרישה של
סיגריה אחת. לא בראה מרגיש).

בשלב זה היה כבר הרופא מודע לתמונה, מדי
רגליו מהיריונים המשפטים, מיהל לתליתיו של
אייכמן, כמו שאר אורחי המינהל. לא היו לו שום
היסוסים, שום דילמה, אפילו לא לשכרירי שניה זאת
למרות שבמשך שנה שלמה הוא היה האיש הקרוב
ביותר לאייכמן.
על השנה הזאת מספר ד"ר צבי וולשטיין: "שנה
שלמה הייתי איתו. בכל בוקר לפני הנסיעה לבסיס
באתי לומר לו בוקר טוב. הייתי אחראי על כך שיגיע
בריא למספט. אפשר לומר שכשם שהייתי חבר טוב
שלו, כי הייתי היחיד שהוא ריב איתו. הוא לא ריב
עם השומרים שלא הבינו גרמנית והחליפו אותם כל
שעה. לי הוא סיפר הכל, כי ריבתי איתו חופשי
בשנות אימו. היחסים היו מצויינים. הוא שמו

"בתחילה חשתי מועקה כבדה מעצם העובדה שאהיה אחראי לחייו, שלומי ורווחתו של האיש
האשם במות בני משפחתי. היה לי קשה מאוד להרדם בלילות, וכשכבר גרדמתי, היו לי סיוטים.
במיוחד אף חלף הרחוק שיכולתי לחסל אותו בתא, אבל לא בריצונות. הרי הייתי קצין במשטרה"

מדהים! ההבדל בין שיחה בינעירונית בפלא-פון לשיחה מטלפון ציבורי הוא 13 א"ג בלבד!

אם חשבת ששיחה בפלא-פון
שלה הבה יותר מאשר מטלפון ציבורי -
שנית מפני שדקה אחת של שיחה
בינעירונית בפלא-פון (מח"א לחיפה לחמש)
עולה בשבע העותם 1.13 ש"ח ואילו
מטלפון ציבורי - 1 ש"ח (4 אסימונים).
ואם אתרע חולך לצלצל
מקום או ממסעדה, תשלם
1.80 ש"ח לדקה לפחות!

אם חשבת ששיחה בפלא-פון שלה הבה יותר מאשר מטלפון ציבורי - שנית מפני שדקה אחת של שיחה בינעירונית בפלא-פון (מח"א לחיפה לחמש) עולה בשבע העותם 1.13 ש"ח ואילו מטלפון ציבורי - 1 ש"ח (4 אסימונים). ואם אתרע חולך לצלצל מקום או ממסעדה, תשלם 1.80 ש"ח לדקה לפחות!

לחצו על כפתור פלא-פון
והחברה הישראלית לתקשורת כ"מ

מטלפון חדיש
החשבות סלולרית בע"מ

פלאו פון

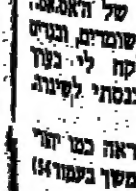
אין פלא שאתה מקדים את כולם.

לחצו על כפתור פלא-פון
והחברה הישראלית לתקשורת כ"מ

מטלפון חדיש
החשבות סלולרית בע"מ

פלאו פון

אין פלא שאתה מקדים את כולם.

חוזרים ללול

בשבוע הבא שוב ישאלו אנשים "מה הוא קופייץ" ויגידו "גפן במובן גראבן".
בשבוע הבא חוזרים סרטי "לול" למסך, הפעם לקולנוע, אחרי כמעט 20 שנה
במחסני הטלוויזיה המאובקים. אריק איינשטיין, בראיון נדיד, אומר אמנם שיש
בארץ הומור עממי אדיך, אבל נדמה שמאז המיצבור המרשים של בעלי כשרונות
שהתכנס יחד באותו "לול", כמו אוסף של בעלי-כנף נדירים, לא צחקנו כל-כך.

מאת אבי מורגנשטרן

אריק איינשטיין וצבי שיסל,
נכון לעכשיו (צילום: שמואל
רומני) ואינשטיין עם שלום
הדג' בימי "לול" (שמאל
למטה).

שיסל נכנס ראשון. גמור, מודר כמו מופה, חודר
שניות נעלם בדרך היצירה. שלום הדג' והגפן, הוא
כבר מתיישב בסלון. שיסל סיפוט. שניה אחרי
מגיע אריק. איינשטיין, חולצה סגולה, מכנסי
אימונית שחורים. הליכה איטית, מהססת מעט. הרי לא
צריך למדור, אני ואלה אלי נשנה את העולם, אבל בשם
נעשה את זה לא.
בסך הכל הוא די רחוק לעצמו מהמרטנים, מהשירים,
מהתענוגים. בנות חולץ לאס כבי אמרנו, שיער אפור, כן,
הוא ישתה קפה אם אפשר שחור. עדיין בוך. נדמה שהוא
משועשע מזה שאני יותר גבוה ממנו. הוא שואל אם
שחקני טניס כדורסל. כן, כביד"ר ת"א, במגרש על
הירוק. יש לו זכרונות נעימים מהמגרש הזה. הגבר
שמישהו אותו. הבלשון. האוויר שהודד לעצמות כשאמר
רץ עם בלילה אריק רץ עם בשר "שבלול" הכל מתועה.
אלונה אינשטיין צלמנו אריק קולע, מכודר, עולה לסל
בזרוע.
אני עוד חוזק עם לט"ל, הוא אומר, "משחק בבסיסים."
זה בוף לא רגיל לשחק כדורסל. זה טוב לכל הגוף, גמון
(המשך בעמוד הבא)

לול

חדש!

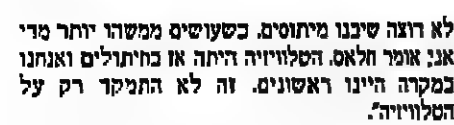
(המשך מעמוד 19)

במקו השלש ארבע מספר על "ערענגא קסד" זאל
העפער שוין יעשה רעכט מה גדול. כחמיה את דחיד
על מה מסיים על ערענגא, אלה נעמיסם לחיד
השטות, געמאסע דערנאכט, אלס נעמיסם בכלל
על דעם. ערענגא זאגט זי לכד דעה שוים. אלה
אעיסע ערענגא מה ספרו. ערענגא אחר דעה לתבוע
אזי. אעס בלעדיה דחידים שכתבתי את השיר על
אזי. לורט, אזי יושב בלול, מסתכל בלעדיה, שומע
על מבין על מה הם מרבים מנסים לתבוע למלח
ועד סוף שכלכל את התבוננותו אליהם. אחר-כך
על שאמר הערענגא על כחיה. כאילו שישבתי
העפער על דחידים. שומע ערענגא גדול ואני כלכל
על העפער מה מה שידרתי אזי ידיתי צריך לכתוב
העפער ערענגאם זה כמו עשו על זה חקקה אשית.
עני אל מבין אזי קל כוח לתל אזי אל בגיני.
נאמר בזה אחר. בישיבה העפער קצת מכוויל.
עפער כל מה חסר חששם. שער ארץ. שכלול.

סמניו הצלם הוא קצת מוקדם את הסנים.
היכולות האישיות עוזרות אחרים שישל
ואין מדברים נשואים יותר. מכון
זרעים את כל השני. צוחקים אתי דברה
המחנה אינשיטי מלמל דר', בשכר יר'. כעשי
המחלים כלומר בכנסים כלומר אמתו הנה -
היה אחר אתי עונה בשקט. מחנה. לוקח את
המחלות לאס. לא מרים על. ודברות שותק. וזה
לא תלכך שנה לחול ולעלם אתם כאילו את היום.
כל מקרה אתי הודות כל 46 ארץ אינשיטי
היה בדרך כלל 49 בן המהירות של שנים מחטבות
המחלה קשה על וזה אחר ישראלי. שסמליות
המחלה מתוך כל מחטבות שנה 12 שנה. לא רק

גבול רחוקי ורחוקים בארץ מעל הצריף בחוף שרתון.
 וזו תר ככלל וכל אצטגוס לשלום או "ל" מה שחאה
 לקולו וזו ארבעה. ככלל שמונה מעשיו, כל דואה
 בעשיו יתה, יפה יתה, סוג יתה. ג'ס רחבים,
 ארבעה פרחים, שיער ארץ. ארץ כמו החלומות.
 כשעור הבא יעלה לאקדים סרט חדש שחאה
 למשע קרב יס. "לול" במעם 20 שנים ארץ, שוב
 תים לחצין. ארץ שנים שחאה היה מנהל על מרץ
 כשעור במסגרת התחלית וזישראלית בא לו סוף סוף

על "עיתונאי קטן": "השיר
נכתב על סוג מסויים של
עיתונאים שנבנסים לחדר
המיטות, מציצים לנשמה".

[illegible]

שש"ל "בנו", אבל הרינה קטעים היו עליה. חתוקים. פסוקו של יום, מה היה קורה אילו, מבט סודרם.

הרעיו ליצור חוכניות טלוויזיה עלה בערף. כירושלים אמר "א. קיי" אבל ש' לנו רק 25 אלף לירות. בשביל להפיק את הפרויקט היה צריך 50 אלף. אז לקחו מהם ומשם. משם הכוונה בערוץ 50 להכנסות מההופעות של אריק. סיסל מדיג'יטל הטלוויזיה הייתה בסדר איתם. נתנה להם את תסריט בתור מבקר כסדר.

אחרי הצלת "לול" הראשון הגיע השני, מטכס וחר. אריק "לול" הראשון היה פורץ בל גיני. אני בשיטת ארבע השבועות שלי. ארבע התחלתי ללמוד את ג'לם. התרכזו בעיקר במי שדר. אחריכן שנה אחת מספר מעורר, והתחלתי ללמוד על מכשירים, ויהיה זהו. אני רצה שהמשרים יצוללו בזווית אחת. להתרכזו בנשים. היו לנו בעיות טכניות אדירות – מאונר, אקטסים של צחוק – והוא הצליח להתגבר עליהם.

ידידך התנ"ך נחשב עד היום לאחת הפנינים של תחומי הישראל. גם תוכניתנים של סוף השמונים ודויעים לקולם את "מה הוא קופצד" רגפן כמובן נפן. ידידך ומה נולד באמבטיה של אריק התגלת לו על ידי:

“שמעתי את הדין באמבטיה. באותה שנה לא היה לנו גזיז מי וידע מה. ככה, מקום שלישי, רביעי. אז משהו, אני מקפיד לדו"ו ופתאום אני שם לב ונלמדתם מה? לך שחורגות וזר שהם מכירים להם מה שאלו אותם – זה לוקח זמן. והנשאל אם מבין את השאלה וזר שהמורגנזן מסביר לו זה

**"אורי היה מקים את כולנו
מוקדם בבוקר, עושים
מקלחת קרה ויאללה
לעבודה. הוא היה בוח".**

וגע באצאט שלום לעשר בוננים. מכאן הכל התחיל
 דן. יסבנו והתחלנו לעשות חייסים. גרובן במבן
 דן. התחלנו ליצור מניות. קודם העיפנו. חייב להיות
 מלון, הוא יורע הכי יורע. או משכנו שהתנן אינו
 תאמין כחומר לתרום, ובנינו מאורזי העץ. כל
 מלון, הוא יורע הכי יורע. או משכנו שהתנן אינו
 תאמין כחומר לתרום, ובנינו מאורזי העץ. כל
 מלון, הוא יורע הכי יורע. או משכנו שהתנן אינו
 תאמין כחומר לתרום, ובנינו מאורזי העץ. כל

ההמור עובר מצוין גם כשירים. "אבישג",
משל. שהו לכן, כש כל הילם שגלם לילול. שר
בננות מסייחוד סרן. "אבישג", אבישג, אז רחא
יכל. רחל. אבישג, אבישג, אזי ששט בבל אז יחיל
סרמזן אירק שר בשננו זמר סרנודות איטלקי, רץ
(המשך בעמוד 23)

21 4월 27일

חדש!

פנאס עילמי
 בחול-לבו

סוכב בעדינות את המכסה
 קליק... סוכרית מלמטה יוצא
 סוכרית המחמיה הבטוח היחיד
 בפינה מבוהלת... ועכשיו
 סוכרית נט בפסגות הפנאס

۱۶۷۷

ליקדות יפן

הנהגת תחנת הפור "ד"ר יצחק מלכ"י
* עזרת-אביב - לניחוח
* התחנה לניחוח יפן העוסקת בבישול

יהודים גאון ברומנסרות ספרדיות שלמה גרונר והתזמורת הקאמרית הישראלית

תיאטרון מחול רינה שיינפלד

סי' היימן, אהוד בנאי והפלייטיים

יהודה פוליקר עם "אופוסטרודומיקס קומפני" מיוון

מריאצ'י דה אמריקה

מופעי פלמנקו * הפלטינה * מוזי כהן * אלון אולארצ'יק * להקת בת-שבע * אנסמבל מורח-מערב * ביג בנד "מהצד האחר" * נחום היימן * החדאים והפרברים

תיאטרון * 8 הצגות בכורה!

מכירת הכרטיסים החלה בקופות הכרטיסים ובתיאטרון הסמטה

כוכבי זהו זה "הצעירים של תל-אביב" * מוסיקה קאמרית * מוסיקה ויקטוריה דרום אמריקאים * מירה זכאי * הצגות ילדים * ליצנות

הכניסה חופשית

פרטים בעיתונות ודיווחים בטלפון 2.7.88

(המשך מעמוד 21)
אורי הושפיה ברע. הימנעות מנחלה כצ'דיצ'ר, גבר משפחה שהיה קרוב לחבורה. אריק אידן זה נולדו תקופה מסוימת יסבתי בתי היסתי לכתוב שירים עם הגיטרה פתאום יצאה לי פגיונה שמאלצית כזו. לא הכיוון שלי. הבנתי שאפשר יהיה להציל את הקטע אם נשתמש בו במאוריה על מנתו השמאלץ.

אורי הקטעים שלא יבססו למסר שיוקדו במדיהקלנוע הוא "חמוץ, חמוץ, חמוץ" פאוריה על להקות בצבאות. אורי וזה, משה איש כסית דל ואריק איינשטיין הם המנחה. הרגשים נעו מכיב הדג הפתסי, ומנחה של להקות. "התביישתי" גורא בקטע זה, מדיק אריק לא היה לי נוח בחופשות. אבל לאורי

"לולי התפרק בי היתה קייפות. האהבה הראשונית נגמרה, וכל אחד פנה לכיוון אחר. ואורי נהיה דתי".

לא היו שום בעיות. הקארים כל חזמן בורמה. ממש צפה גם בקטע של העולים החדשים שמגיעים לארץ צי נהנוני בצילומים. כשמבשקים את החול אני עושה זה זה לאט, שלא יבסס לי חול לפת, שהתבצע לא יפול לי. אבל אורי זה כולו בעיות. טראגדית יורר על הכרטיס. ממש את החול - אבל ממש - הבובע נוסל לה. לא לא עשה חשבון. איזה שחקן. איזה גליה של תפקידים. גם כשהוא לא מרוב והא ממיל אותך חמוץ.

באותה תקופה גם עשייתם את הפרט "שבולל", מן אקט של ילמנחת מוזיקה. אריק "זה היה בשנת '69, והכל עוד היה מוחלים. גישתו גם לעשה מרט בצבע שהיה אמור להקרא שיה בשבע. התחלנו את הצילומים ביום בו נסע לי אשכול. היינו צעירים עם תרבי מיק. משגל נון לא תרמנו לצלם מרט בצבע. לא היה לנו מושג מה היתה העליה. אמרנו לעצמנו "זהים שלטו מעשיים בוא נצלם עשר שעות ונעשה מה מרט של שעות. נכח היה מורד".

שילם "אורי היה כמות ששעש נעביר את החיים של המין". אריק "אבל זה לא הולך. שילם היה מתנבב כל היום על המצלמה ואמר "ע' עשיתי הכל וזכק. בכל יום הבאת מנחות אחרות. היו שיהות נפש, שירים היו מצלמים משהו שחולל להשתין או את שילם מלגה אכזר. שעות, רץ וזרח מול המצלמה "ע' עשיתי הכל ואמר למרות שלא היה לנו כלום נכנסנו לרט נשלא ידענו לשחות. לאט לאט התחלנו להבין מה קורה והתחלנו ליצור. לכתוב שירים. מי האמין או שנבנו שירים".

מה שהשקט עליכם במיוחד הימנעותי אורי "אני לא משהו מסוים. ברור, ואם כן, אולי מנה מרע. זה היתה תקופה שנמרץ בה משהו. קרה משהו בעולם. נער וקטלן ככל לא חייב היה להיות אדם מסיק גם כל צלול. לדים תפסו גיטרה וגילו שאפשר לכוון מסיק גם כל לגשר בריספר. תפסו הכל חתו. רץ ככה שנים לפניך עוד אסור היה להראות כבי ואשר במשה בקלנוע. היה מקין מעבר בלי לישירות. להצפת. התקשרות עוד לא היתה תוקם בה חתם אז הכל היה קטן יותר".

הדעות שאתם שורבים מהמנימו אריק "לא חשבנו שאנחנו שורבים מהמנימו. מה שעלינו היה בשילטו זה כי כעני בעולם הבננו לשפה כתיים חדשים. שבעות לשון שקיימות עד היום זה מן המניחות אותנו קשה לי לשפוט האם עשיתי איוו מ"מחדד. אני דתי מביקטיבי. קשה גם לדעת מתי אתה תפסו אז גם דתי יש במשה קטע שבו אני מבלם את המונו של תשיא שמעניק את ביע המרינה במנהל להפועל תל-אביב. הקבוצה עצמה פוצעה והפלה חלק מהשחקנים על אלוהות. והשיא - פוצה במהירות את המנהל הראשי - פוצה בהתקפות

אנשטיין וזהר כבועים רומאים עם "לה" הקולנוע.

האמינו שהדמויות הם אנחנו. שאנחנו מגלמים את עצמנו. מכוח: איך זה שאנשים מבוגרים מתבטלים ככה. מנסים להיות צעירים ככוח. אבל המרט לא עלינו. הוא על בדיחות, על מסכנות. כל מה שהמריע לי בו או גורא עכשיו נכון. מין "לידה מחדש". וזה נחמד לראות את עצמך בסיטואציה נעימה. אני בטוח שגם דומים יש אנשים שיגידו ש"בציצים" הוא נגזר דות. אבל היום אני רואה בו גם את הכוח. הישרות. איך אתה רואה את התפתחות הדימוי והמאסירה מאו "לילוי" למעמים דומה שהרבה לא התרחש מאו.

"שמעתי את חידון התנ"ך באמבטיה, ופתאום שמתי לב לכך שלמשתתפים מחו"ל יש מתורגמנים ועד שהם מבינים את השאלה, לוקח זמן".

הדומה העממי אצלנו, זה של הרעב, הוא ארי. לא יאמן כמה הוא יכול להיות מזהיק מספר הבדיחות שאני שומע ביזם אחר ממש לא יחזיק. רק עריין לא הגיעו לתקופתם. אבל יום אחד עוד ילקאו אותך. גרסה שחננו היקין. של "יוש" מסוים ביצירת המור, גרסה בעיקר בגלל סיבות טכניות. אולי מתוך בתקציבים. והקטן משרת מימן. אנוניו וטסטנו בומר כסום כסר והלכנו על זה. הינו מוכר ברורה יותר בסף. לא חסרים לנו קטיקטים. אין מתמר במהמו. דין מות, זה פה שיש. גם מרטיס ישראלים הם לא הכי טובים בעולם או מה זה יקח זמן. יש אצלנו נטייה להקלות ולהוריד מוכבים. זה טבעי, אבל טבעי גם מה שאני אומר. אני לא אהב קיטנויות. נוצר סבלנות".

את דרעין להוציא את "לה" מבטחן הסלולריות לאולימפיקלנוע העלה צבי שילס שחור ארצו, חקן של מפיס. אנשים באו עצרו אותו ברובה. צעירים קראו לו "הנהג טוסה" וכוונתו מ"בציצים" שילס היה נאמן מכי שוכר אותו. פנה ללחלוחית. גיש לעניין את מיכל הנהג. את אריק איינשטיין.

(המשך מעמוד 23)

הנהגת תחנת הפור "ד"ר יצחק מלכ"י

המיליונר מהמודעות

אחרי כמעט חצי שנה וחצי מיליון דולר של מועזות ענק בגדולים
שבעיחוני אמריקה, קשה להחשבים ממנו. רק מונדראק, מיליונר
שומבטיח לשנות את מצבם של היהודים בעולם. מעסקי נייר ומו"לות
במקסיקו עבר לפאסטה בארה"ב, ועכשיו הוא בעניין הצלח בני הזוג
פולארד. הוא מרגיש את עצמו חזק, חכם ויפה. אחרים אומרים שהוא
אגו מניאק, מסתכלים עליו ועל מועזותיו בחשדנות ספקנות. אבל יש
כבר גם קהל מאמינים שהולך וגדל. "אתה האיש שעם ישראל חיכה
לו בשנות גלותו", כתב אחד מהם. מונדראק בהחלט מסכים להגדרה.

מאת עמוס לבב   צילמה: יעל השכל

**ג'ק מנדלאק בסוויטת
המלון בירושלים: "אני
הגבר הלבוש הכי יפה
בעולם"**

באמריקה יצאנו יו, מיסטר מונדלג, איש ורו גינס
מיסיני. יר, אלא וואו אבך טראסיה איז היבא
בשעות שטעט שטעט גוטס און מונדלגס לארז, היבא
מחליט בעל את היבא כדי למחור את תועמלה
והמסיני רביש' מי' אהה מיסטר מונדלג'ן
גא וואו שפיר, בעלל היבא ופאנן אמריקני של
"סא"ן" חשוקים חשוקים אהרן חזירי, היבא
אולי מונדלג וואו היבא טרם וואו מלון לא
מונדלג, שפיר בלוי היבא טוטס בארג'ן 147 אור
לארז, למי' קדריס'ן וועה וואו היבא טוט
המסר בעמוד אר

והא' מגלה, כיא' לשהורה' של אן. אור. כר. יסל.
בשורה' הנאי' של בנות' כבדל' כל' תשרה' היה
תחבולה' ששמועל' של קסטר' ויגברל', והא' אסר.
"ברם' תבוא' ויה' תהפוך' אות' תחבולת'".

היה. כולת המדות חצי מילין ודול כל אחד יכול
לשאת את זה.
אז נבקש מנשות, וזה מקבל מתימנים היותר
איים של דולר. כאשר את שומע אותו, שם
איים בקומה העפרים של הילדיון וירושלים, וזה
הוא לא חתמים עם הדולר הזה כמו לשלש, וזה
הוא שם "אין דולר" לשבת את המבצע של היתורים
דולר, קום ציטום.
מבנים של זהו "אין מניא". עשוי זהו
היה כי יראו אלפי מבנים להשיגות, לשבת
לפי הדולר הזה. כל המבנים להשיגות, לשבת

[illegible][illegible][illegible]

כאשר פירסם
מודעת תמימי
בנין דורס סיני
הולדת של עוד ע
התחבבות של אירובות
ענק בחשלות, על
מסרבים לחיות
אלא שבמקס
החשד. מאן דורס
מדרעו: מפרשלת
24 מפרשלת

জাতি

של פולי ממפולי השבוע:

הרשימה המרשימה

[illegible]

הנפשו מהעמוד הקודם)
ותורהו, שלך מברלאק
הים סלפון למנוי אל על
במבר, מלא במבר.
אמר, אמר ואם שפירי,
הימור שוקל להביא את ה
בניבז לאמריקני,
מברלאק ולותים אותו
מפנהו הקטלה והיחיד
היה, יחיתם את כל בני
היה מליון כבודי לא
היה, ופי תלב, היה מ
שעב, לא על יש
מברלאק עמר מאחור
על דוים להבשות
היה ושל מקסי.

[illegible][illegible]

וא גם אומר שהוא "הגבר הלבוש הכי יפה בעולם". בראיון הוא יושב מולך, איש נמוך קומה, במכנסים משוכנעים, חולצת פסים וענייה אדומה. בעולם זה נראה טוב, אך העולם, כבר למדנו, חסיד חמיר אחרת מאשר ירושלים.

[illegible]

בשמן המעט המודר (הקודם)
התחלתי, שם מברנלאק ק"ל עד 100 אלף דולר,
היה שלפני למכור אל על בניו יורק, וזאת שבע שנים
העברתי בלוח, אבל במברנלאק, וזאת המהמט הזו
אמרו, אמר באו, שפיר, והמרה "בלי מברנלאק היה
מאור קטן קטנה את המטסה הלו לישורא".
בגדול האמריקנים, במברנלאק מברנלאק את ג'ק
היה מלוקות ומוקעות אותו כמקלות הדריצות. את היה
מפני התקלה הידועה שם. גם הברית אל על
הייתה אל כבדור, אפילו כאשר היה מבטיח
לפניו מליון דולר, היה לאזר מר שנת כל מבטיח
המרה עד תכלית היה מן האמריקנים שפגשו שם
שם שפיר, אל על יסמן אותו, אל על וזאת שם
שם מברנלאק קטן מאדור כל הכמותות הכספיות
שם מוקעות להתחלפות הללו יסמו בבקשות של
אור עד מקטק.

[illegible][illegible]

אמפולי - מעקה שלי

[illegible]

ישראל עשהאל

חמישה גביעין: ♡ ♡ ♡ ♡ ♡
 ארבעה גביעין: ♡ ♡ ♡ ♡
 שלושה גביעין: ♡ ♡ ♡
 שני גביעין: ♡ ♡
 גביע אחד: ♡
 ללא גביעין יין מוגם שנדחה
 לילידי חצות

— מעולה.
 — טוב מאוד.
 — טוב.
 — בינוני.
 — מספיק.

[illegible]

וויליאמס ג'ל. טיפוח בזמן הגילוח

חדש ומצליח

וויליאמס ג'ל הצליח לשנות את המסורת הגילוח והטיפוח של הבנים בעולם וויליאמס ג'ל מחליף את קרף הגילוח וברובן מוסיף לעור כל מה שהיה רגיל בעיסוי קל ונעים הרי הוסיף להוסיף עיסוי ונעים - לחסכו

חדש וחסכוני

טיפוח ג'ל (כן, טיפוח אחת) אל טיפוח יומיומי עדין של הפנים - והעור מרגיש מוכן לגילוח נעים וזו הסיבה שמיכל ג'ל של וויליאמס ג'ל יכול לשנות את המסורת של פנים (המסורת החדשה) ולחיות בטיפוח צמוד לרגליו

חדש וחלק

וויליאמס ג'ל איננו ג'ל רגיל, הוא עשוי חומה מיוחדת ועדין יותר חלק ויותר

חדש וגברי

וויליאמס ג'ל נועד לזמן גבר את הטיפוח שהיה חסר לעור הפנים עד היום. עכשיו גם העור הגברי יזכה בג'ל גילוח לטיפוח היומיומי שהוא זקוק לו - הכל בפעולה אחת

williams. סדרת מוצרי גילוח לגבר

הכל זהב

שלוש מאות פריטים - חפצי מלך, מסכות צלמיות, קטניות, חפים, חפשיים וחלוצים מסמלי-מערב - כולם מזהב
סמוך או ממש וזהב - יוצגו בתערוכה "חזות האגדי של קולומביה, ממלכת הזהב" שתפתח ב-12.7.88 במזיאון תל אביב

תערוכה מציעה תשעוריה של 1,500 שנה עברית. עשירה ומגוונת מאין שול של האינדיאנים בקולומביה הקדומה, לפני הכיבוש הספרדי. תערוכה ארוכה (מבוססת) מספר נקודות לאור בקולומביה את "החזרה" האגדית, איך החזרה שמקנה פסח מן העין במסורת בני המאסיקה - אינדיאנים ממרכז חרי קולומביה, עש המהות שלם נחם למרחק את גוגו והיום בזהב

המצרים נולדו את מרבית האוצרות העתיקים והחילוניים של האינדיאנים, חזקים עומד של חפצי אמנות, בדרך לא חזקים להחפשות מטרות עבודת הזהב בקולומביה, רש וגו' השמידו עזריות

תחלה מסתמך 14,000 פריטים שזמרו אסף מיליון חזק של קולומביה, רמיזים, מיני מלך אפסר יתנו לראות בחפצים, ביניהם רבים ששימשו את המאוייל כלם למלכות, חפשיים - עשית, עוללים, חפים וצמידים - מלכה לאברי העוף השונים, כולל חפשיים, חפשיים ואברי המין.

התערוכה מוקדשת באירובת משמחת מלכותי קולומביה, חברת "ברידג' אפ" מנסה, משמחת מרין מניינרס וזהב עדין, שביקש לשמור על עילום

דני קור

דמות בולטת ששימשו לצרכי מלכות, משקל 103.90 גרמים, מתוך ריו בלוקו

בצילום חללית: צלב מלכותי אינדיאני ממזרח קנדי-מקדון, ונחיתו עובד הזהב

מסוקן צלמית של אייל (משקל) 48.60 גרמים) ומשקל מסיבה מלכותי ששימשו את רומא-אייל (משקל) 196.90 גרמים.

הכל זהב

ב"ארכיפלג גולאג", אחרי הגלאסנוסט

נשיא בית משפט:
"הרעיון אז היה
להיות חסר-דחמים
כדי לשרש את
שנחשב לאחד
האימים החמורים
ביותר על עקרונות
הסוציאליזם. אבל
הבעיה הייתה שכל
אך העונשים
המחמירים -
הפשוטים לא
כחחו. המצב נהפך
לבלתי-אפשרי".

מחנה הכלא, סמולנסק
סאמטובו (במחנה הגדול)
על אחד החיילים בארכיפלג
גולאג. מימין: שער
הכניסה למחנה למעלה:
במסבחה המחנה.

מחנים להציץ. הגלאסנוסט
פיתח את שער הגולאג,
המכונים המערביות
הנבישות סביב, פוזבחות.
כן, יש שולג ומכונות
ולגה שחורות וגדולות
וכובעי כדור ואין אדונו
פה בבית הכדור. אבל
מצד שני, השוד אינו נורא
כל כך. ובעצם, בהשוואה
לכל מכלול סובייטי אחר,
אין הרבה הבדל. דשמים
אחרים גאונות עבודה,
גזית העשבים, גטיור
השטור' והכלא סובייטי.

שדות גאונות

אין עמדת תצפית או קלשניק
בס. אין כלבי שמירה או גור
תל. רק מצבור סתמי של
מחנות ישנה, מיכלי דלק
ריקים, מחסנים וגדרות עץ צנועות.
ממקום בו אני נמצא, מתוך מכונית
"הולגה" שחורה, אני בשש' יכול להאמין
למראה עיני. האם יתכן שמחנה עבודת
הכפיה בסאמטובו נראה כמו איוה מפעל
תעשייתי שעל הכביש הראשי בין
סמולנסק למוסקווא? האם יתכן
שהאנשים האלה, המכונים ספני
הקטנה, שעל פניהם אנו חולמים בכביש
הקטן והמשולג, הם באמת "קסים", עצירי
הגולאג?

גורל ליאונרד גורדון, הממונה על
כל המחנות בנפת סמולנסק, ממלא את
חלל המכונית בצחוק מתגלגל. "מרבן
שזה כך, חברי הנה, העננו. אבל אל
תראו, האנשים האלה הם אורחים,
עובדים במפעל שבמחנה, אבל בניגוד
לאסירים, הם חוזרים הביתה בצוהרים,
להפסקה. עוד מעט תראה את האסירים.
הם נמצאים שם, בבניינים שממול...
סבלנות".

למעשה, לא זו כלבר שראינו
אותם, אפילו ריכזנו איתם. והתמונה
שחיתת לעינינו בראשי לגבי העשה
בשולג-הכלא הסובייטי - נוספה.

וודקה בשולג

"כל הרברים שאתה קורא בארץ
על מה שאתם מכנים גולאג מוזגים
מאוד", אמר לי שבע קודם לכן
(המשך בעמוד 32)

הכלא סובייטי

מושטים על ים כנרת

נפלונו הכי יפה,
אבל...

[illegible]

נוסעים לסיבוב "דיסקו" האורך
כחמישים רקות. אם תרד לתוך האוכל
לסעוד שם, תוכל להישאר על הספינה
ככל שתחפץ.

כאשר ללוח ההמלגות בהן מוגשות
הארוחות הנוכריות, רצוי להחמיר עם
הנהלת הקברו בבית ה"ידו", טלמונים
06*7292364, 06*721538.

С. И. Н.

35 ખાસજીવો

• הטוב ביותר • הטוב ביותר • הטוב ביותר • הטוב ביותר • הטוב ביותר •

[illegible][illegible]

NAOR
EXPORT-IMPORT
International

ליל נעלה במיקום הנכון
בכורה CLUB

המחלקה הוותיקה לכל סנדלים
 והסנדלים החדשים
 במחירים נמוכים
 במחירים, חדשים וישנים
 ובמחירים נמוכים
 במחירים נמוכים ובמחירים

TELMO

מכשיר קוויט מודרני
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד

מחיר מיוחד
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד
מחיר מיוחד

לאכול בחו"ל

תאילנדית בלונדון

[illegible]

אחת מהן (במספר 22) היא
עדה תאילנדית, ושמה
"אופיה", שם זהו הגדול
החוג את בוקס וכשמו של מכו
לעיתים ועיתונים מזהים במידות.

פז'ה ס' זל'הל

ב"ארכיפלג גולאג

במוסקבה פקיד בכיר במשרד המשפטים הסובייטי. "חן לי אישר, ואצא לראות כמו עיניי", ורקתי לו אחרי.
בזמן שהכינו את הגיירת הרשמית, ניסיתי לתחקק את הדבר שעבר אורח סובייטי מהחיים הרגילים אל מושבת העונשין.
השלב הראשון - המליצה. מל בית מספר 38 המפורסם ברחוב פטרוברסקה במוסקבה, מטה המשרד הסובייטי, שני קצנים מצוידים מכונת לבנה. הם מתכוונים לצאת ל"2 שעות פטרול במרכז העיר. מאשה ואשה הם צוות קבוע כבר שלוש שנים, באיור אחר למדו להכיר כמו את קי יום. הם בורקים את הסירנה וטרליקים לרוע את הפנס המהבהב. עוד ניגוב של החלון מכוסה השלג, "הפרנצוסקי" (הצרפתי) נשלח למקום עצמו במושב האחורי. יוצאים לדרך.
שני השוטרים המהירים לגמרי לא מוכירים את סטארסקי והאין. הם מחפשים על המדרכות אנשים ששומים אלכוהול בפומבי. אולי גם יתמול מולם לתפוס איזה כייס.
לפתע נשמעת הודעה ברשת הקשר: שלושה אנשים שורקנו בפומבי בקבוק ודקה נחפסו לא הרחק. הם עתידים לבלות מספר שעות בהתמכחות מאחורי הסורגים, בנוסף על קנס כבר שישלמו בנקר.

מאשה: "15 אלק ושיס, שגורבות כל היום על עיניי נשים. שש שנים בלי אהבה - חוויה חודרה"

שוב מתעורר האלחוט לחיים. הפעם הודעה בשבילנו: קטטה במסעדת "רוסטאלי". אגננו משם קרובים. מאשה א' נזחן גג. למרות המהירות, הוא מקפיד לשמור על חוקי התנועה. הוא גם לא משתמש בסירנה או בפנס המהבהב - אלה שמורים אך ורק למיקור חירום. בעל המסעדה לא הבי מאושר מביקור השוטרים. הוא נשבע בכל הקר לו שרבר לא ארע, שבכלל אין צורך שיטורו לחיכום. למעשה, כשכבר נכנסנו, הכל נראה יותר מרי שקט. כנראה שתכליתו ליישב את הסכסוך בכוחות עצמם.
האווירה מפשירה קמעה. מאשה א' ואשה ב' מתחילים להפגין אותי כשאלות. אילו סוגי נשק נושאים השוטרים בצדפתו כמה הם משתכרים? איזה הם גריס? מה שעות העבודה שלהם, איך הם מתאמנים, איך הם עולים בסולם הדרגות? אבל השאלה שממרידה אותם ביותר היא, האם השוטרים בערים נהנים מזה של כבוד. אני שואל אותם לגבי הביקורת החריפה שהופיעה בעיתונות הסובייטית על הכוח המופרז שמפעילה המליציה. השניים משיבים בלחש שהם לא מעריכים בכך אישית.

מצלמות מערביות בכלא רוסי

מושל כלא בסידיקה מכבים לאשר לנו להכנס לכלא. מצלמות-קלטות אחת בנוסף למצלמה חיצונית. יחיד אלה והמצלמות הראשונות של סובייטים מעריבים מתוך כלא רוסי, אחרי המפורסמים ביותר במוסקבה. מבצע נראה הכלא כמאורה מימי הביניים. גם מבנים מאחורי הדלת המשווה ל"2 ושלוש השערות האלטרנטיביות משורר מכון של מדרגות חשוכים ומדרגות ליליגית.
שלושים וזמנים המוקדים: לחקירות, נאמנים כקומה הרביעית, החשודים ממתגים בתוך תאים קטנים. לאחר רבע שעה מציאים אותם השוטרים ומוליכים אותם לעבר חשודים. חדר החקירות מואר כחומה, ודוידים מוגרסים להצטלם. השופט נמצא עם הנאשם בארבע עיניים, אך בחינה יורש כמחנה.

חדר המחנה סובייטי-סמאנוב

פרקליט סובייטי: "אנשים הנשאים לבדם עם המליציה ועם החובט, טושים הדבה שאינם הנוכחות שלם חילאין אח החוקרים לשנח את שיטותיהם, לגלות את האמת מהעובדות, לא מל בסיס חודאח"

הוא מרבי בזמן בעד הבאת עורכי הדין והשורר בזמן תקופת המצב. "אנשים הנשאים לבדם עם המליציה, ואחר-כך עם החובט, טושים הדבה שטויות", הוא אומר. "הנוכחות שלנו תיאלץ את החוקרים לשנות את שיטותיהם. לבלות את הזמן מתוך העבודה, לא על בסיס הדאח".
במהלך ההפסקה אני מדרים על הענש. הגו שלנו מוסף אנה ואנה באלם. לפני חמש שנים נהגו גורות עליו שנתים במחנה עבודה. טוץ נשף בחדר-המשפט. "הרעיון או זהו להיות המהיר? מי לשרש מה שנחשב לאחד האיזמים החמורים ביותר? עקירות המצאליים. אבל הבעיה הייתה שכל אי הענישים והמחירים - הפשעים לא נחזק. והצב הוא בלתי-ראשוני. אני לא מענינים בשלילה ודחום של האחרים, אלא בקצרות השוטרים והאזרחים של הפשע. אני מאמין שאלכסנדר, שזו ענידתו הראשונה ייצא לחופשי, כיכב.

באזה יע ספריה מאבאר, ומועדון. אולם הקולנוע אביל אלך מושבים, והאסיים יכורים לצפות בשני סרטים בשבוע.

בזמן ההפסקה דודש ותובע כי הנאשם יישב במסך-צנרתו הנגובי במשך שניות, יעלם במהלך תקופת ה-15 אחרים במסך-צנרתו. בקום יעברו חומות לגמילה מהמבוכה לאלכוהול. המבוכה נושא רבים גור וזיח אלכסנדר ימשיך לעבוד במפעל במשך שנה וחצי בלבד, אך עדיין יצטרך לשלם 15 אחוז ממסכורתו ולהתפטר להוכחות הנגללה.
אלכסנדר מאושר. הוא עדיין לא האמין את חשבוניו. "למי שלוש שנים אלאסור היה לחלולת מה על תרעל", מציין גליא בחדר-המשפט. "הנאשם נכבד חייב ברי, ולא חיי מקלים על דעתו להיות לו לקוח. את תהדר בלי ליתר המליציה. מזהלות, זה תהדר במשך שערוריה, הימים, כפי שאנחנו רואים, זה כבר בגללי".
"חשבוני שיתנו לי שלוש שנים במחנה כלא", אומר אלכסנדר, "בזמן שישקטו מפתח".
למרות אלו עתידים לחיכום סובייטי לאח (המשפט בלמוד 14)

קופות הגמל "תמר", "גפן" ו"שקמה": השקעה מחושבת

עכשיו כדאי במיוחד להצטרף לאחת מקופות הגמל של דיסקונט - תמר, גפן או שקמה. למצטרפים בחקופת המבצע, יוענק שי - מחשב סולרי בעיצוב חדשני*.

אחרי ועוד 790,000 החברים בקופות הגמל מקבלים דוחים מלאים על כל יום, החל מיום ההפקדה ועד ליום המשיכה, בשיטת הערך היומי.

הכנס לאחד מסניפי דיסקונט, פתח קופת גמל חדשה או נוספת, כך ולילדיך, חשב ותראה שהצטרפות לאחת מקופות הגמל של דיסקונט היא השקעה מחושבת.

* עד גמר המלאי

שיטת העבר הוותיק
התמימה והבטוחה לך דאח מלא בקופות הגמל של דיסקונט

100% תמורה
100% תמורה
100% תמורה

בנק דיסקונט יוצר קרוב אליו

פאזיטיוו

לחיות עם הכאב

דס"ן ד"ר איתן פרידמן היה נופא חשיבת הצנחנים שנפצע אנושות בבשיטת צה"ל ללבנון בקיץ 81. כשנולדו להחלים, ולחזור ללכת, אחר שבשרושה חנאים לא היה מוכן להמשיך לחיות: בלי רגליים, בלי יד, ולהיות פסיכי. היום הוא אורז, דס"ן במילואים, חוקר בחתום ההגדרה הגשית. יש לו שתי רגליים ויד אחת לא פסיכית. חי רחוק מטראומות. מה נשאר? הכאב. וההבנה. כרופא הוא מכין טכניו טוב יותר את החולים שלו, מסוגל להזהרות כשהם צועקים בלילה: כואב ל"י הוא היה שם.

מאת עמנואל דוון

הרקטור המזוקן בחולצת הלבן עזר לרגע בכניסה למחלקת השיקים של בית החולים תל השומר. עזר לאותו יום, המדישאות הדיוטות שהפרידו בין המסוק הזה לבין המחלקה הפנימית בה עבר, היו מבחינתו כמעט ערובה לכך שלעולם לא יצטרך עוד לשוב לשם.

מבחינה מסוימת, היו תקופות שגם במחלקה הפנימית הרגיש הרופא הצעיר "כמו חולה בין בריאים". כאשר פאזיטיוו החלונן שוכאב לו להשתתף איתן פרידמן היה גושן שפתיים ומרגיש את הכאב ביוזם עם החולה. אבל אחרי כן התרגל. המחלקה הפנימית הייתה בכל זאת משהו אחר ממה שעבר עליו בקיץ 1981. מחלות אחרות. כאבים אחרים. הידועה שלא יצטרך לתצות את המרשאות היוקדות בדרך למחלקת השיקים, הרגיעה אותו.

לכן, באותו יום שבו חייב היה להיכנס לשם, לצורך שיחת הדרכה כלשהי, עזר לרגע ליד הפתח. "מי שמע על רופא שממחר לראות חולים ולשמר זעקת כאב, חייך לעצמו. אבל הצמרמורת התפשטה בגוף והדמעות עלו בגרון וחילחלו דרך ארוכות העיניים. תחושה רומה לו שירגיש כמה שנים אחריה, באתר המרסה של "לא שם ויד", שם שיתק מתפקדי עצמו - רופא בחטיבת הצנחנים כאשר גיבר הסרט, רפ"י, והיטיב בכאבים, פרש איתן הצידה, אל מחוץ למסלולת ועמדי והאורה, ובכה בשקט.

רכיטון ד"ר איתן פרידמן היה רופא חטיבת הצנחנים כאשר נפצע אנושות באחת הפעילות של צה"ל ללבנון בקיץ 1981. שבע שנים אחרי, ראה עכשיו אור בחוצות משרד הבטחון הספר "דרך מסתעף", בו קיבץ עורך "מחנה" יוש הלוי סיפורי קרב וגבורה מפי לוחמי צה"ל ממון קום המדינה ועד היום. סיפורי של איתן, שהתבחי ומן קצו אחרי שחזר לחיים אחרי הפציעה שכמעט העבירה אותו לעולם האם, מופיע בספר בפרק "שיקים". אין בו התמסרות, יש בו בקושי ירידה אחת. אבל יש בו הרבה ועקות, נאקות, קללות, יריקות דם, מח; משברים ורעבה כאב כאב מוחשי, מיד, מלטי לוחדי, מבחיל, כאבו של רופא שמצא עצמו ערב אתר מצור האתר של המורק.

במחלקת השיקים ב" של בית החולים על-שם שיבא בתל השומר, מניח סרן ד"ר איתן פרידמן את שני מקלות ההליכה שלו בקריאת "הלוח שפונה ומוכן לרגע בניהובי האפרים של קהל מא, והאחבים עליו כל כך. אחרי כן הוא חוזר למציאות ומשתל, בשעת השיטוראפיה, לרכב את כל מה שליווה אותו בשנות שירותו הארוכות כרופא צבאי ולהכיר למורכבת שאין רוב העומד כשני הרצון, מה פתאום שיתיה כשהיא מספס במדרגות המחלקה בלי עזרת

דס"ן ד"ר איתן פרידמן לפני הפציעה (משמאל, עם כוח צנחנים ששב מפשיטת של צה"ל ללבנון ופצת בתל חי) ובעת תחילת השיקים (למקלות).

שהעין אחי קדימה תוך כדי "סלטה" באוויר והשכיב אתו עם הפנים בכיוון המבטלים.

"יוסי היה היחיד שדע שנפצעתי. ומאחר יותר התברר לי שמאחרו צורר שפגע בי חדרו ארבעה כדורים לתוך האלונקה שהייתה על גבול. מפקד הפעולה, שערין לא ידע שאני מצוק, שאל אותי: "ו" איתן, מה העניינים? עניתי לו בחריקת טון שנפצעתי.

אני מכיר את כל היסודים האלה על הפצועים בשדה הקרב, שאינם זועקים וכולם גיבורים גדולים... נורא רציתי להיות גיבור, נמש חשבותי על זה, אבל לא הצלחתי, ממש לא. הבאבים היו נוראים, זועקים, כאבי תופת. הייתה לי הרגשה שהצעות שלי ממלאות את כל האיוור ושלאפשר לשמוע אותו עוד בידיות. בריעכר התברר שזה לא היה כל כך נורא, כי הקול שלי היה חלש, אבל אני זוכר שצעקתי, צעקתי וקיללתי והבנן בכל שפה שאני ידע.

"עברו לי המון דברים בראש באותם רגעים ראשונים של הפציעה. קורם כל הייתי בטוח שאני אמות. למה הייתי בטוח האמת היא שהתרמיל לא נתן לי לשכב ממש על הגב, וכך שכבתי עם רגליים מורמות מעט למעלה על סוסה של אבנים. יכולתי לראות את הרגליים, אבל מעצם החוזק והסטה לא הרגשתי שום דבר. זו הייתה הרגשה נוראה של ציפת של חצי גוף שאין לה, שאחרי לא מרגיש אותו בכלל. אחת מסתכל על הרגליים, נותן ספרה למוח שלך להזיז אותן - ולעזאזל, שום דבר לא קורה.

"לא הצלחתי להתגבר על העובדה שיש לי שתי רגליים בריאות ושליחות למראה, שאני חושב בסדר בוחן, שאני נותן פקודה ואומר לרגלי: 'תחזרתי', ומרגיש את התעצור."

"הייתי בטוח שאמות. היה לי פצע ציאה גדול מאוד בגב, הרגשתי את זרם הדם יוצא ממני ורעתי פחות או יותר מה היה מסלול הדבר, ידעתי גם פחות או יותר מה המצוקה. כאשר הרגשתי את זרם הדם שומע העצב, זה היה כאילו שבכתיאח הדמים אולי מתוכי, כאילו רצח אותו חור יצאתה של הכתור בשאבים הוצעה כל האיברים הפנימיים המות, הריאות, הלב, המעיין. יכולתי לראות שמישהו עומד בחוץ ומרגיז לי את החיים הוצעה הזאמפתי נורא לעצור את זרם הדם - לא ברידים לא יכולתי, אבל במחשבו ובחברת פסיכולוגיה לא הצלחתי.

"אני זוכר עוד שברגע הפציעה עצמה, באותן שניות שבות ראיתי את הרשף ועשיתי את המלטה, חשבותי משהו כמו: 'יאללה! לא יכול להיות שזה הדבר האחרון שאזכור בחיים שלי. ממש כר, זה לא התקבל לי. שתיים אולי כלי כר, עשירים כל כך, יגמרו בעתיד כזה של שנייה ושזה הדבר האחרון שאיתן פרידמן יראה.

"אז התחלתי לחשוב על דברים אחרים. חשבותי על אבא שלי ובדענו למיכה. חשבותי על איך זה יהיה לפגוש אותו שוב אחרי שלוש שנים וחצי. חשבותי איך יגיב אבא שלי ואחתי ואחתי קטן. איך זה יגיש כשאני אמת.

"יוסי הגיע אלי מיד לאחר שאמרתי לפספקר הפעולה שאני מצוק. אני חזר שמארוזי לו 'יוסי, יש לי כדור בבית החוץ, יש לי סגיטת בעשור השדירה ואני חושש שיש לי גם רישום לתוך זלל המטון. הצעתי לי את היסוד הששים עזתי טוב ובבקשת בבקשת יוסי מן לי אחריו. יוסי שאמר לי: 'תן לי משהו' במבט כזה, ידעתי איך יעניתי: 'תורא! הייתי חפזי קשוח במבטם האלה. אבל האבנים היו בלתי-נשללים נגדי' (המשך בעמוד הבא)

כ"ה אלול

המחשבה על חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש

המחשבה על חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש

המחשבה על חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש
היא המעשה המרכזי של חורבן בית המקדש

המחשבה על חורבן בית המקדש

והזרחה השנה של קטשופ אטס, אגמא ופולארדי

והזרחה השנה של קטשופ אטס, אגמא ופולארדי

מה עושים כדי לזכות בפרסים?

יש פרצופים מצחיקים - יש פרסים מדליקים!

100 מלכמות אגפה ופקט (גטו 1991)
 פרס שלישי - 100 מלכמות אגפה ופקט (גטו 1991)
 פרס מחסרטים: הילדים עם הפרצומים חכי קטשופיים ישתתפו בצילומים לסרטון קטשופ!

61015 ת"א 1458 אסם ת.ד.

61015 ת"א 1458 אסם ת.ד.

זה טוב זה

אסם

לחברים _____
שם את הסימטרה "קטעו אסם ב' _____
שם משפחה _____
רחוב _____ מס' בית _____
סל _____ מקדור _____
סניף חדרה _____
בנו כן ציין את מקדור המידע שלך על המגזר _____
עיתון, איזה _____ ס מקדור אחר, איזה _____

את טרחה וגדולתו ביטלם, נערה צעירה מלחצי
ברכת קפץ בכרייה נידחת. ופגש סטודנט אבן סעיה
לפדון רצונו נחת. פגש פגשם מלחצי שותה חייב
במשכבה הדרת רבעית לולא הגיעה טרחה הייח
לדלתו פוראן ובתמימותה מאימת "פלאש הער
לחלטה שכלה לולין גשם במימת. פלאש הער
למסכבה לשכב עם אשה ולישון עם אשה חן שני
שנשקת לא רק שנות אלא כמעט מנות ו' לו
נחה לאשה אינה מבטחת בתשוקה נדחת אלא
תשוקה לישנה משותפת.

סומאש משאיר את טורה במיטתו. למחר
ספסיקיות. "הא בעס על עצמו ואז עלה בדעתו שבעס
בובעי הדבר לחלוטין שאינו יודע מה רצונו: לעולם
יעזוב יסל לדעת במה עליו לרצות, משום שהוא חרד
עם אותו ולא ניתן לו להשנות את חיי במה לחי
שומעם ולא למש אותם במי רבאית."

"ירמיהו" על "תנאים", אמר ענינה "למה"
 "מכיון שרצונו שיהיה ילד לא יוכל להיות מלך"
 "בן אדם לא שם וזה רק פעם אחת וילדים לא יכולים
 "לחיות את חובתם ולחיות". מסד זה כמעט הורג את
 "האדם השמרן לחלוטין". מסד זה חסר חסות והגנה
 "במיוחד". "המלכות" של חסד הנשיא, מסד זה
 "המשקל העליון הוא חסד". "המלכות" מסד זה
 "שליט" כיהן עדיין ברוממה מנצח לשם עובד
 "אמת". שם ראשו של קונסטאנס מנצח ליהודי
 "דחת גשמי דתות אלה של פסאז סתול קטנה".
 "אזכר בקצתה אתמול של פסאז לשם מנצחת".
 "אחריה מידה של שוקולט למינה". נע לא נבדק

[illegible]

ותשובה לשאלה, למד ואז להגות ואז פתח על
גדה 'הקולות הבהלו ובפסל על הקוים'... על
בגת בעלות. אותם הוסיפו, מסיבות, על
אגרת הלא-נודעו, רייס היה מביט, היה
לחיות והקולות באו והפסל של ואן דאמסט
עקש. כאשר נמקע מים מאלו ואז ענה לבמא
על המוסרם מילוש פרמן 'רשיט', 'אמאוס'
השיב ירידי. אז המוסר היה קודמו במן שזה
על מנחם בסימאטוב. היה המוסר לעלות במן שזה
על המאמץ לבית אריום על בילד לעלות לקול. על
מאמץ המוסר בסימאטוב מנחם בילד מנחם
מאמץ בסימאטוב פרמן בילד לבמא האמריקני מילוש
פרמן 'האגרת הבהלו'...
אל המוסר ואז המאמץ קאמפון הצטרף
מאמץ האמריקני ואן קולד אריום, מן שזה
(המוסר) (המוסר)

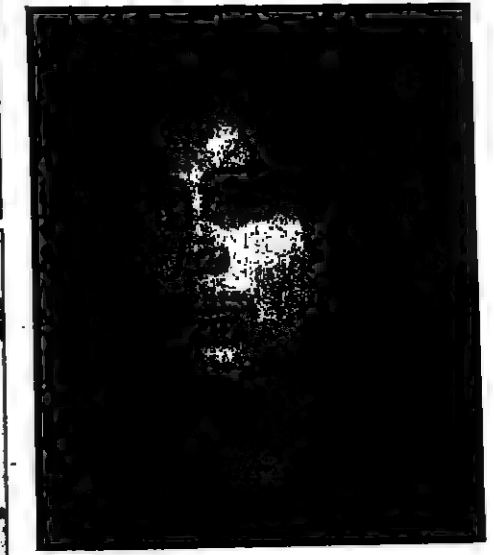

1000

שאלה אין תשובה "מסרת של הספר" אמר
גדרה באחר הראיונות שבתן, "להספיק את כל
השאלות שנקבעו, לא אצטרף לקולות של הקהל אם
יחיו שאלות; ולא לקולות הכתובים שבעל של הקהל,
כך תחתיו את המערכת של הספר".
סגירת מפתח של הספר מושא דרנאל
"לראות מסיים ניתוח שער, הוא נכנס לחדר.
דרנאל נמצא אותו ימיהם "מפחש" את האוהב של
ע' הספר את תחשבות מזהה את מרחם של
המפתחות להספר. מזהה את מרחם של
מרחם, מרחם וסגירת שלוש אנשים אמר שלוש
190, מרחם מושא של יציר ימים. המפחש
אין את הספר מזהה את עקבותיו גם על שלוש
בזרעם.

[illegible]

מתוך חזרת "הקלות בחלי וסבלת של
הקיום": סביבה (לנה אולי) הציירת:
טרוזה (ג'ולייט ביוש), האשה חוקית
(קיצונית למטה ומשמאל); טומאש
(דניאל דיליאוס), שלעולם אינו יודע
אם הוא חי נכון (משמאל למטה).

המשק מועדמד הקודם)
ההגיגים העליונים של קוגרנד, שכל
לעילת ארץ ייחודה דור, כל ידיעתי להשלים, אבל
משרת של מון קריסטל, המבט של אינרמ
הגון, המשתרע אל הספר אל חרות קמול את הספר
שפחותה קרועות של העלומפיה אינה חסרת
ידיעה. כל אורויר מלוסות עפרות חתומ.
"פירות חרות הנצחית", נחב עקודת בספרו,
אומר על דרך השלילה כי הימים אשר נעלמו את
החור, שאינם חלוצי קצ, עמסם על כל כורב. כל
ימים יסורים גדולים מרים, ואסילו דר אינרמ, ימים
ושקבים, אמיים, יסורים וסלובונות אמי מעלים
אין מרים. כל נהיה חרות תחור על הצל
של ארץ מון, הכול בולט אל הצע כמי שור אל הצל
עלם של חרות נצחית רובע על כל תועה כורב
הכל נסבל של חריות. וזו הסילה נעשית קרא
דעוון חרות הנצחית העל בכר ביתור, אמי חרות
הנצחית אמי אצל הככר ביתור, יכולים חיות
החסיס קרעמו כל קלומם חתומ.

[illegible]

ଅନୁସୂଚିତ 4

Heinrich

תשע

ואקציות על נושא מכנסים של "קום איל פו"

בגדי עבודה הם כבר לא מה שריו פעם. אולי מפני שנושית, וזה כולל כאלה שהגיעו לעבודתם בכירות, מועדונות לא רק לפי תפקידן בעבודה ומידת הצלחתן - גם לפי תופעתן. רשימת חלקית של כמה ישראליות שדרכן שמכבדות קבוע כדורשת מוללת את מיכל מרדכי, פנינה רבובין, הלנה בייילין, ניצה שפירא-ליבאי, ישראלה שטיינר, נלה יעקובי, עליה מלג, אורח כהן. הן מייצגות שכבה של מצליחות שחן גם עובדות וגם יפות. הולך וגדל ביניהן מספר הצעירות שבגדים גבוהים והפעת ממוצתן הם חלק מברשים הביקור שלהן. בארצות הברית עשו מבגדי עבודה תורה שלמה. מלמדים אנשים - ובעיקר נשים - מה ללבוש או לא ללבוש מתשע עד המש, מה יעביר מטר חיוני בראיון ראשון עם גותן עבודה. איך להירשם לקראת חורף.

הקריטריונים האמריקניים שער לפני עשור, במלחמתן לשינוי וכויות, הקפידו ללבוש חליפות עסקים אפרוריות מחוריינות כדי להקטין גישת עסקית ופנימית ולהתעלם מגשיותן, כבר תפשו מסקנים בסחור כדי לעבוד. לבגדים נשים רכבים. אבל בכל זאת הן שמו לאחורנה

עד

סרפון האקדמי והרפורמה לבגד שיר "עגולה פניק"

המדינת הנויות הכלל, שבאחריהן מקד עיקרי לבגדים אלה, עוד לא גילו אצלנו את הקסע הזה של האופנה. ב"משביר לצרכן" וב"כל בו שלום" מוכרים מבגד סתמי של בגדים המייצגים את מה שמציעים הרגלים. בייבוא מ"מריקס אור סטנדר" אפשר לפעמים למצוא תצאית או חולצה שיכולות לתאם לתשע עד המש, אבל רוב הבגדים האחרים שם כדרך כלל מרובעים ומשעממים מדי למי שרוצה להצגין גם קצת סגנון. ב"גולף" נעשה נסיון לכיוון זה בקצוות של מערכות בנוונים מבגדים וקוים נקיים, אבל עכשיו הם נעלמו בים של לוייטים צבעניים.

מה מאפשות נשים עובדות בגדים שאפשר להשיג במדק יד וללבוש בלי לחשוב פעמיים, שנות ללבוש אותם במשך מסוג וגם לצאת איתם הוצאה למדרכת ההלחמה. מבגדים לשיבת העיסק שיראח במדק

חמם

חליצה וחצאית של נעה ברלב, ליג'יר

מה כן, מה לא

בגדי עבודה לקויים ישראלי שונים ממנה שלובשות נשים אמריקניות או אירופיות, למרות שהולך וגדל מספר הנשים שעובדות במשרדים מטופחים וממוחזרים שיכולות להרשות לעצמן ללבוש חליפות מפשח ומכוחה.

בגדים יפים לשעות השע עד המש וגם לשעות שלאחר מכן, הם:

- מכנסים וחצאיות מותנה בצבעים טבעיים - בייז, חאקי, שמנת - שחור, לבן, כחול כהה ואדום, שאפשר לשחק בהם ולהרכיב בתרכיבים שונים. לבגדים הבוהקים אפשר להוסיף קצת צבע באביזרים צבעניים.
- משתף לא מעשי לאשה עובדת כי הוא חובל מגופו צמוד, ואחריו יום עבודה ייראה כאילו ישנום על פסל בינה.
- מכנסים, שחורים או חרלנגות בין קצר לארוך. המכנסים כבר לא רק קלאסיים. חגורה החדשה היא רחבה וישרה, כמו מכנסי פיג'מה.
- מערכות מתפרקות, חולצניות עם כהמית ומקטורן או עליונית, שאפשר ללבוש במשך שהמיווג בו יעיל, למעטם יעיל מדי, ולחסי כשיצאו אל החום שבחוץ.
- חצאיות בכל מוד. הרחבות נוחות יותר ללבוש יום שלם.

מאת יהודית חנוך

פאזל סתמי

כאן יש משהו

ברדיטי רון ניר צבי

SALE

מבצעים והנחות ענק

אפשרות ל-24 תשלומים לא צמודים
מעל 3000 ש"ח בריבית 2.76%

* פטור ממע"מ לעולים חדשים * המלאי מוגבל

**המכירה
המפעל
החדשני**
מ.ב.ה.
מ"מ 19.00-9.00
יום ב' עד 21.00
יום ד' 14.00-9.00

**מחירי במחצית
עד 23.00
הוציא בשפע**

כסאות תלמיד סטנדרטים
החל מ-99 ש"ח

שולחנות כתיבה עם מגירות
החל מ-199 ש"ח

הגיעו מאיטליה
פרטי והוס מיוחדים
ממתכת בשילוב זכוכית
מלמין או ברז

חדרי ילדים קומפלט
תוצרת בלגיה
הכולל מיטה, ארון 2 דלתות,
שולחן כתיבה
מחיר רגיל 1842 ש"ח
מחיר מבצע 789 ש"ח

רהיטי מרפסת וגן
שולחן גן + 4 כסאות
תוצרת איטליה הכל מפלסטיק
מחיר רגיל - 286 ש"ח
מחיר מבצע - 189 ש"ח

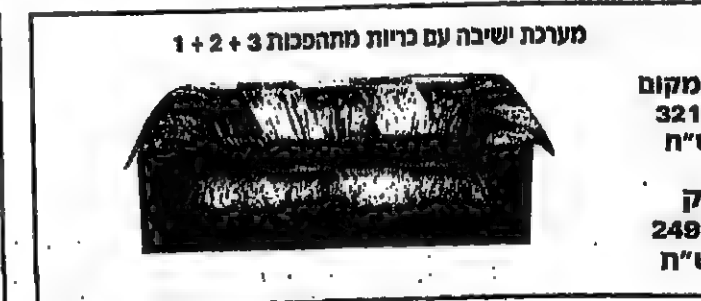
שולחן אבני - רק 229 ש"ח
כסא מעץ 5 מצבים - 99 ש"ח

פינוק אוכל
שולחן עגול + 4 כסאות
מעץ בוק
מחיר רגיל 1310 ש"ח
מחיר מבצע 899 ש"ח

יחידות סטריאו במבחר דגמים
החל מ-199 ש"ח

מערכת ישיבה
מערכת ישיבה לסלון 1+2+3
בדמי עור
מחיר רגיל - 3320 ש"ח
מחיר מבצע 1599 ש"ח

מערכת ישיבה
מערכת ישיבה לסלון 1+2+3
מוליפרת בעור במבחר צבעים
מחיר רגיל - 6640 ש"ח
מחיר מבצע 3899 ש"ח

ספות נוער
ספה נוער מתרוממת כפולה
עם מרחקים וארגון מצעים
מחיר רגיל - 830 ש"ח
מחיר מבצע 399 ש"ח

מזרונים
כל המזרונים מהמלאי ורהיטים מהתצוגה
בהנחות 20% - 50%
לחגוגת מזרן זוגי אורטופדי 140X190
החל מ-199 ש"ח

הצעה מיוחדת
מערכת סלון בדמי עור (1+2+3)
+ פינת אוכל (שולחן עגול עם 4
כסאות מעץ בוק) + מיטת זווית עם
2 שולחנות לילה ומזרון קפיצי
אורטופדי
ב-26 תשלומים לא צמודים
של 173 ש"ח

08-229546
08-240540
רהיטי "רון" בע"מ, מושב ניר צבי (מול צריפין)
VISA

שפודים

משהו:

מהר מאוד הגענו לוקדה השמורת בה אפשר להאמץ: "אוי,
כמה שאני מתגעגע ליוני וורנאליהם הישן והטוב".

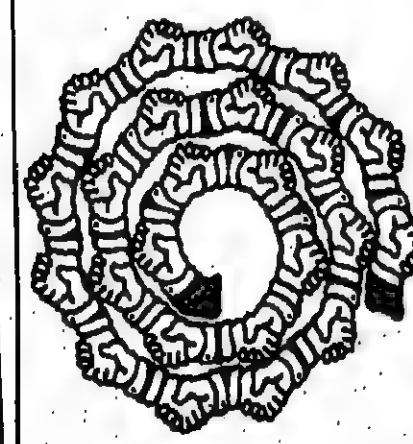
חתימת הסכם השלום של אנשי הרוח

זה הגיע אחרי הרבה מאמץ ואין סוף קשיים,
רגע גרול במלון במאריסי, משלחת של
האנטיסטים מיישראל שהיו בסביבה במסע גיוס
בססים ורכישת כוכבי יוג'נה מפלדה, הסכימה
לתתם על הסכם שלום עם קבוצת אנשי ספרות,
שירה, מכונאי מיוג'נאוויר ומלחינים ערביים
מסוריה ומחוזי הפועל של אשף.

לא היה קל לערבים להצליח במגעים עם
מחנה כהא. כהא עצמו סירב בתחילה בכל
תוקף אשף לשמוע על מימנש כזה, אם כי
היתרונות לגביו היו ברורים.

הערבים התעקשו, היו סבלניים ומתמידים,
מחלו בחיך מבטל על כל עלבון ופגיעה טכנית
מצד כהא ואנשיו, והסכימו כמעט לכל תנאי.
כשהם ראו שעם כהא זה לא הולך, ניסו בינתיים
להעביר את הזמן במסגרי חדרות עם המותרות
וההוריה.

את תוכנית השלום שלהם הם פרסמו ללא
הרף ועד לזרוא בכל כתב עת בעולם הערבים
ישנו את שטחי המולדת היהודית, מסגרי הר
הבית יפוצצו, ופצוים ישלחו לישראלים על
ארבעים שנות רדיפת בלתי נדקת.

בתמורה יותירו הכאניסטים על תביעתם
לשלטון בארץ ישראל כולה וגירוש הערבים
משני עברי חזקתו, אם כי כמובן, לא יבטלו
טעיה זה ממצעם, ויחייבו כל ישראל להבין על
בסיסותיו. בזה בחינת הבגרות, קבלה
לעבודה, משיכה בבגד חידוש רשיון רבב עגלי,
למחרת הכושר תנועת כי שהבדלה הכאניסטים
ערבים משוחתת אכן וועגנה, או שפבלל ריבון
עם ערבים.

רוב הערבים אמר, כצפוי מוכן שהם אינם
מבוללים לאשף, אנוני, בכל אופן, נמשיך להלחם
למען חזקתם ערבים לכהא, ובעיקר, נגד כל
ערבי ושרי קמה שיעד לעמוד בריבון.

עברית שפה קשה

והנה, בשאלון מספר שמונה מצאתי שאלה
שאין לי ספק שהייתי נכשל בה. במדרג מופיע
משפט כסלנג ועגה ועל הבחן לתרגם אותו
לעברית תיקנית. הרי המשפט:

לפחות לי צ'ופר, והלכתי להסתלבט בחוף
הים ולהביט על המענטות. היתה שם אחת
מרליקה בבגד ים מגניב שעשתה וריבה ראוינים,
אבל איך שנגעלתי עליה עשתה לי ברו
והסתלקה.

נו טוב, כסלנג אמיתי כבר לא מרביים ברויך
ככה, אם כי אני מברך על העובדה שלא החליט
את המלה "מרליקה" ב"כוסית" כדי להתגורר
בעיריכת מלא. בכל זאת בחינתו בגרות.

עכשיו תגידו לי איך מתרגמים קטע כזה.

להלן התרגום הנכון - לדעת מחברי הספר
הענקתי לעצמי שי (טובת הגאון) והלכתי
לשפת הים לנוח ולהביט על המענטות. היתה
שם בערה נאה, מרשימת לב, בבגד ים מיוחד
ובולט שהרבתה לעשות תנועות (למשיכת
תשומת לב) אך כשראתה שהצליחה להסב
(למשוך) את תשומת לבי אליה נרמס לי מפה
נפש והסתלקה.

יש גם מבחן: תרגם את הקטע הזה כמו
שצריך, ומצא את השיאיות בתרגום התשובה
הנכונה המופיעה בספר. אחרי שגמרת, הסבר
מורד אראפסר כלל לתרגם את הקטע הזה ללא
שגיאות חמורות.

מותרת ראשית

ראשית, אבל בכל זאת עמוד ראשון, כגון בחור
בן 18 שטס ללונדון בלי כרטיס, שלוש ועדות
חקירה לא מותר, בורקות איך הוא הצליח לעבור
את כל המחסמים והדיוטות פרייז ולטוס ללונדון
בלי שנתגלה.

לא היתה יריעה כזו מאז הידיעה על הבחור
שנחת בכיכר האדומה במוסקבה ביססנה, ועשה
צחק ממערכת התורעה של ברית המועצות
סלה.

הנה, משהו מצייץ לי בראש. אני מבטיחכם
נאמנה שלא היתה לי שום כוונה פוליטית.
כשתחלתי לכתוב את הקטע הזה, אבל חזרתי
הכתיבה בורם אי התורעה והגעתי לפינה
שמאחוריה מצוי משהו תמה אני. תמה: אולי
בכל זאת הידיעות של העמודים האחרונים
חשובות לא פחות לגורלנו מהידיעות של
העמודים הראשונים. העמודים הראשונים מצטיינים
במחזיקים גדולים ואומרים לנו ולכל העולם שאין
צורך בשטח לכסחון וכי מערכת התראה טובה
מספיקה בחולט.

אבל בעמודים האחרונים תמצין תוכל למצוא
את הידיעות המספרות על אלה שעשו חוקרים
ואיטלקים מכל מערכת התראה.

הרופא של אייכמן

(המשך מעמוד 16)

שעלה טפולין בעלייה השנייה. צנום, עור כהה, הדבר היחיד שבלט בפניו היו העיניים. קרות כמו מלדה. 'האיש הזה בכלל לא יכול להתרגש' חשתי לעצמי, לא איכפת לו מה שעושים אותו. אחריו התברר לי שטעתי.

"הוא חור מהקדירות נרגש, עם לחץ בחזה ודופק מוגבר. נהגו להזעיק אותי מהבית לשבת איתו ולשתים גם להישאר לצידו בלילות, מחשש שיפיק לו משהו. ואחרי ההקדירות הוא לא הרגיש טוב, זה הגיע לירד כך שורשתי שסידולוגי בדוכן אותו. כלפי ורד הוא נותר אדם קר שלא הפגין התרגשות, אבל במה המעצר הוא נחשף במלוא חולשתו. היה חיוור, חיוק, הדופק שלו נאסף. פעם הוא אמר לי: 'איה ערד יש לחיים שלי כאן מה זה בכלל משנה אם אני מרגיש טוב או לא'. ההקדירות היו כל כך קשות, שהוא לא הצליח לישון בלילה ואני נשארה להשנות עליה. פעם נכנסתי לתא אחרי וקריה כשלחצו אותו לקיר, והוא אמר: 'אני מתוסל'.

"הדבר המעצב היה רי גולד, עם פנים שיהיו, שולחו עץ קטן עליו עימות ספרים ומיטת כרום עם מדרון ממוקד עשירי. שומר אחד במה אחר בדרך - כל הזמן צופה פנימה - ואייכמן רוסן 'אמילו כשנאי בשירותים' כל הפלגה ממוכלת עליה. השומרים התחלפו כל שעה, פתחו וסגרו את הדלת, ואייכמן לא יכול היה להרדם. הוא השתמש בצמרנפן שהוציא מהמזוזה כדי לאטום את אוזניו. נהתי לו גם כדורי שינה, אבל הוא ביקש להחליף אותם בסגריות. במקום שם סיגריות הוא קיבל שמנה.

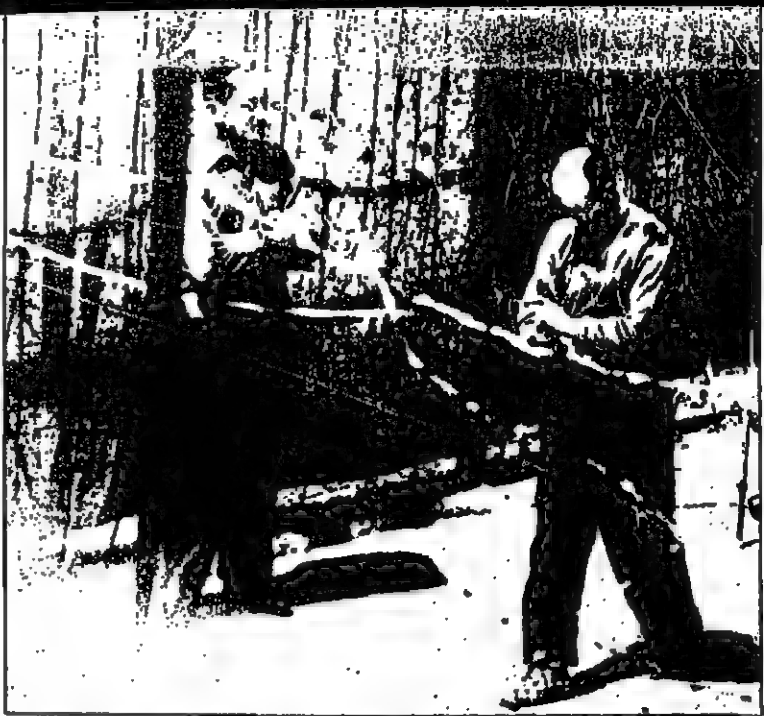
"אף פעם לא קראתי לו בשמו. הוא קרא לי הר דוקטור. בכל פעם שנכנסתי לתא היה קופץ לדום מתוח עד שאמרתי לו לשבת."

"פעם, כשישקט סיגריה, אמרתי לו: 'זה לא בריא לעשן'. הוא אמר: 'זה לא יענה שום דבר בבירוא שלי. הממשלה הישראלית יש לה עניין שאסור בריא עי סוף הממשלה ואני רוצה איכשהו לעבור את התקופה הזו. מה שיהיה איתי אחריכן ממילא לא משנה לממשלה. התרגלתי לעשן 35 סיגריות ושלוש מקטרת ביום, וקשה לי לעבור ל-6 סיגריות ביום. מה איכפת לממשלה הישראלית אם אני משתן שם או שמונח? סאלתי אותו אם הוא מעוניין לעשן יותר על חשבון מוון, והוא חשב בכך נלחם. אבל הוא לא קיבל יותר. את הסיגריות שלו הציתו בשבילו השומרים והעבירו סגריות בוערות מסיגה לסי, למנוע ממנו שימוש בגמורים ואפשרות שיכול לפגוע בעצמו. אני נטלתי את צארניו, שלא יחזיק מסיגריה בידיו ולא יצליח להתאבד'.

הופעלה הראשונה של ר"ר וולשטיין הייתה לצאת לחפש לאייכמן משקעים מתאימים, לאחר שמשקעו אבדו במהלך תהליך השיטתו בברי אנשי המוסד בארגנטינה. חל איסור להכניס אופוסטומיסט לכלא, ור"ר וולשטיין נסע לכמה אופוסטומיסטים עד שהצליח להאמין לאייכמן משקע ראוי שהיו זמינים לוחות עשויים מופלסטיק, לא מוכוכים, שכן משקע מוכוכים עלולים היו לשמש לאסיר כלי נשקון ותאבדות.

"עניין התאמת המשקעים עלה על הפרק כיוון שאייכמן טען שאינו נוחר כלום, או נהגו לו לקרוא ספרים על השואה לרעון את זכרונם. הוא לא היה מרוצה מהמשקעים שהתאמו לו, אבל בשלב מסוים זה של ההקדירות עדיין היה אפשרי ואמר לי: 'איה רבד'.

לא נורא, כשאנו מחבלים אסיר את המשקעים, הוא היה מוכרח שיוכל לנאח, עד שהגיע המגוריו של ר"ר רובינס סרואצ'וס מרמניה ואמר: 'זה שואה' ו'ר'.

טפולין בוקט על אדולף אייכמן בתוך כלא רמת שלום קיבוץ עפולה שמו על אסיר אחד.

חיים ואוהבים

ומן יקר

מן הוא מרחל כאשר אנונו משתעממים בהצגה, חשעים מקט תנועה או כשאנחנו יושבים בבית ומנסים לנשור מחדר הלילה. הוא תומך מבין המבצעים בעיקר בשעה הקריטית של האמנות מבחנה מ-7.00 עד 8.00 בבוקר, או כאשר החלטנו לנעו אל תחנת הרכבת באוטובוס-סאניורבא. הוא מתאמץ כאשר אתה צעיר, וכמעט עומד מלכת מהלך.

בצילום אפר באתר מאנריותו שימין טוב הוא נעם כאשר אין שעתו פנייה. אוהה כמה סימנים טעם אפר לתת בנו... וכי אימתי שעתנו פנייה טעם רגז ביממה. כמעט תמיד, כביסו של יום זה, אנונו מנסים על שחומן אינו מצד שאפשר לעמוד בלחץ מוקדם. אילו היתה פיה טובה יודדת את מה הינו מנסים ממה אם לא תוספת של 24 קול לטעם.

האם הנון הוא איב או ירד האם חסרנו, המעיק לנו, הנון אותו למשהו נכנס או, להיפך, למצד שש דנים ללמד להיות בלעדי. לא להיות מוכרים ללא להפיק אלו כאל סטרייה חסרת.

מנסים ענינו אנשים שהיו יודעים עד כמה הם מנסים להיות מוקמים, ועם זאת לעולם לא יתנו לנו להישן בכך. הנון שום מקרישים לנו נגול ממש נעץ בפני החיים שלהם, אבל הם לא יגלו לנו נעץ נעם.

הנון כי יש לו עסק עם אדם חכם המנסה לתת תשובה של "באבא", של בורד קטן "הייתי מאד נרגש" המשיך אייכמן והוא באנוי ברישון, ייש שני טון אנשים כאלה שמתרגמים ומציינים את זה הנונה וכולה כמובן, שאוכלים את העצמם.

במשך שנה אומר ר"ר וולשטיין, הוא היה קר לאייכמן "כמו לב", אשילו ממסך השטח ונח יי בוקר כדי לבדוק אותו כנאם. אבל הקשר המפוס והחסים המיוחדים שנקרמו לא שנו את המפוס הנסיסית שלו כלמדי תנאי "כשביקשתי אותו במלד ידעתי שזה לא בא אום רגיל. זה איש משקע מוקדם אימתי כלמי משמחתי, בוכי. למשקע שלו לא הולדת לא רציתי לשמוע על הנונה ששקע לי הנונה שאובדתי את כל המשמחתי אדרי שנה שלמה במדור מלכת אנטיית רציתי להיחנק. יכולתי להיות נוח בעת תלייתו אבל לא עשיתי זאת. לא רציתי לרש אנני את שלי עשיתי. כשתלנו אותו (ב-1962) ירדתי לנבדת) שמחתי. היה לי טיפוס שגמרי אותו. ירדתי לנבדל.

כל השנים הוא שחק. התבררם הקדובים אלא שידע אד בניה עליו השנה הורחב ורדו בו מסר זה למטב ספר. אבל ר"ר וולשטיין לא חשך את הדברים לא רשם, ותחוק קטעים שלמים. משקס ומשמחתי וחודי אותו לתקופה תואה, אבל היום הוא משקס להוכר מפרשים נשאור הונון והולנסם התאבדות למשקט. גם אחרי תלייתו לגימלאות בכל זל וזה משקס למעל במשקט. במתרגלות עוב שעתו עוב מכוני של קטת תולים מאוחדת ומשקס לתום מונו השירותיו ללישכה לשיטל במגפיר דרמתי נאצים.

והנון, בעצם, הופעלה חזורה בשתיים אחרים, של מנה שכתבו לפני כן שנה. רבד לא חשגתו מאו. אבל עבר תהוון ומן.

פינת העצה הקטנה

מרכילים (וספרים, בלשון אחרת) למיניהם: אם כבר מחשבים דרכים מהפטרות להוכיח לצרכן אצל מי טוב יותר וכדאי יותר לקנות (וקנה היום, שלם בעולם הבא), אז במקום להפגין את הקונים באין סוף הצעות למציאות במקום 6.99 שקל בעבור אבקת הבכיסה קנה שתיים ותשלם 13.99 שקל - למה שלא תבד את המתחרה בשריות שעריו לא מונש בשום "סופר" בארץ, והוא: אריות המצרים בתוך אדוני המשלוח.

באמריקה עושים זאת, בכל מרכול, הקופאות. ים. אבל שם גם כל קופה מאוישת, אצלנו במסרה הסוב - מאוישות רק מחצית הקופות. ואצלנו גם כשהקופאים פנויים משיטלו כבא אחריהם, הם מנסים להעביר את הזמן עם זה עם זה כעור הם נותנים לך לעשות לבד את המלאכה. כמסרה הסוב הם קוראים לאחר להביא לך את הארזים קרוב לקופה. וזאת לאחר גויס ממך מחר מלא בעבור המשלוח.

בועצם, איו הסעה מופנית לקוסאים אלא למי שלא מחלים שזה חלק מהשירות שהתות מעניקה לקנה.

ובאותו עניין יש לנו עצה לתעשיינים קלים: הכל מוכרים מה מתוצרת חוץ. מפלאי האלקטרוניקה היפנית ועד למי סודה. נשאלת השאלה מדוע אין מוכרים מה עצלות קניית מתוצרת חוץ מי שהשתמש אישנם בעצלת קניית גרולה, אמריקנית או גרמנית, שטוס אינו מסוגל להנות מן העגלה הישראלית הקטנה והמצוקסקת. והמנון את העיר - אין עצלות ייבוא, עכשיו לא בורד מדוע אין תעשיין קל מקמי לא מיצי משור דופה. וההצלחה - מוכחות.

על נישואין

• נישואין הוא מוסד נמלא. אבל אינו מוכנה להיות סגורה במוסד.

מאי ווסט

• יד הרבס הסחיסם כאשר הוא מודיע לראשונה כי יאחד לבוא והוא כבר חשאייה לו מנח כי הארוחה במקור.

אלמוני

• מדוע אשה עמלה ומורדת עשר שנים לשנות את החולמים של בעלת, ואז היא מחללת על שאין הוא הגבר לו נישאה?

ברברה סטרייט

• לעתים קרובות, החבול בין נישואין מוצלחים לבין נישואין בייניים טמן ביכולת לשמור בלב שלוש-ארבע אמירות שאינן נאמרות.

אלמונית

• אשה עובדת היא מי שהתפרסמה מעבורתה כדי להינשא.

אלמונית

• גבר מתחתן על מנת שיהיה לו בית, אבל גם משום שאינו רוצה לטרוח את על המידה בענייני מין וכל הדור.

דמויטס מוהם

• לעתים קרובות הנישואין הובעים את החברוב העמוקות ביותר של אבנת איה-אמנות בין שני יגורי אנוש.

ויקי באום

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

מא אדיס

16 יאנואר 1963

שבת את החתול המצויד עם צ'ק על סך 48 ש"ח
סמן את השי שבתרת והוא ישלח לביית בדואר

הזלוע חזיתית

לכל צ'לור מעצבים כחציתית: חולצות המונים ת.ד. 20000, תל אביב 61100

חזיתי מעובד לבס ביק למקורד "צ'לור" על סך 48 ש"ח בדמו פלוי
שלנה אחת (12 זולות) על "צ'לור" (המחיר כולל מע"מ)

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____
מספר: _____ מועד: _____

או פשוטיות לבס ממונים (סמן את המבטן)
1. קובץ ברבי 2. שחוק חכמה על "צ'ל" 3. חזיתית

